

Fá-magyarázat az új-zélandi *Fá*-konferencián

Li Hongzhi, 1999. május 8-án, Új-Zélandon

Üdvözöllek benneteket mind!

Némelyek a jelenlevőink közül éppen előbb láttak engem a sydney-i *Fá*-konferencián, de a legtöbben közületek új-zélandi tanulók, miközben szintén léteznek néhányan, akik más területekről jöttek. A művelési folyamatok közben sok kérdészetek van a művelésetekkel kapcsolatban; ezért az eljövetelem fő célja az, hogy találkozzak veletek, mindnyájatokkal, és egyidejűleg megválaszoljam néhány kérdészeteket e közben a *Fá*-konferencia közben. Ennek a *Fá*-konferenciának mindnyájatoknak lehetővé kell tennie, hogy valóban megemelkedjete, és elérjete a beteljesülést. Ugyanakkor felkínálja nektek azt a lehetőséget, hogy felismerjete a hiányosságaitokat az összejöveteletek közben, mivel láthatjátok, hogyan művelik magukat mások, és hol hiányzik még valami nálatok. Úgy gondolom, hogy ez az a cél, amit a *Fá*-konferenciánknak el kellene érnie.

Tehát a művelés közben nektek elkerülhetetlenül lesz minden lehetséges kérdészetek. Én mondom nektek, valójában sokan közületek a *Fá*-tanulás egy hosszú ideje után talán azt tapasztalták, hogy nekiek már nincs olyan sok kérdésük. Miért nincs többé olyan sok kérdésük? Még ha láttok is engem, úgy tűnik, mintha nem jutnának többé kérdészetek az eszetekbe. Tulajdonképpen a fő ok az, hogy a *Fá*-tanulás révén fokozatosan javítottátok a *Fá*-megértészeteket, és valóban meg tudtok emelkedni a *Fá* alapján. Ha sikerül megértenete a *Fát* a *Fá* alapján, minden világos lesz számotokra. Mindazonáltal a *Dáfát* továbbra is terjesztik a hétköznapi emberek társadalmában; ezért jön újra és újra sok új, hogy tanulja, és így elkerülhetetlenül sokan fognak létezni, akik állandóan kérdészetek tesznek fel. Talán már észrevettete, hogy a kérdészetek közül, amelyeket feltesznek a *Fá*-konferenciáinokon, sok ismétlődik. Ez azt jelenti, hogy a kérdészetek közül, amelyeket minden rendezvényen feltesznek, sokat már feltettek más konferenciákon. Miért van ez így? Azon múlik, hogy újra és újra új tanulók jönnek azért, hogy tanulják; és az új tanulók pontosan olyan kérdészetek tesznek fel, amelyek olyan dolgokra vonatkoznak, amelyekkel az ember a *Fá*-tanulás kezdeti szakaszában találkozik. Természetesen sokéves tanulóktól való kérdészetek is léteznek, vagy olyanoktól, akik szívesen szeretnének többet tudni bizonyos témákról. Mindazonáltal úgy gondolom, hogy ameddig olvassátok a könyvet és tanuljátok a *Fát*, mindent meg fogtok érteni. Ameddig olvassátok a könyvet és tanuljátok a *Fát*, tudni fogjátok azt, amit nektek különböző szinteken tudnotok kellene.

Természetesen, ha a művelészetek közben ti felismerite egy mondat belső jelentését, tulajdonképpen már ezen a szinten vagytok. Csak úgy van, hogy az emberi oldalaton még a hétköznapi emberek gondolataival rendelkeztek. Mit jelent hát „a hétköznapi emberek gondolatai”? Ez azt jelenti, hogy nektek még mindig megvannak a hétköznapi emberek érzéseie és vágyaie, nektek még mindig megvannak a hétköznapi emberek ragaszkodásaie különböző területeken, és nektek még mindig megvannak a hétköznapi emberek érzéseie, amikor dolgokról gondolkodsz. Mindezek a hétköznapi emberek gondolataie. Aztán még léteznek azok a nézetek, amelyeket a születés után alakítottátok ki, és ehhez tartozik a karma is, a gondolati karma. Mivel ti a művelésnél vagytok, ezek a dolgok teljes bizonyossággal léteznek; csak az a kérdés, hogy milyen mértékben. Mindazonáltal ezek a dolgok a művelés révén egyre kevesebbek lehetnek. Azok, akik még nem művelték magukat olyan sokáig, vagy nem haladtak előre olyan szorgalmasan, a hétköznapi emberek viszonylag sok gondolatával fognak rendelkezni. Ez azt jelenti, hogy mindenki a hétköznapi emberek olyan sok gondolatával rendelkezik, úgyhogy nekiek – ha nem tudja magasabb mércékkel megítélni a dolgokat – elkerülhetetlenül sok kérdészet van. Valójában ez legtöbbször azon múlik, hogy te a hétköznapi emberek túl sok nézetével rendelkez. Azt sem engedik meg nekiek, hogy azonnal megérts számos *Fá*-alapelve egy bizonyos szinten, úgy, mintha már eljutottál volna a művelési energia felszabadításához¹ és a megvilágosodáshoz. Azaz te a hétköznapi emberek olyan sok gondolatával rendelkez, és az emberi elmének nem engedik meg, hogy tudjon a buddhákie dolgairól. Az igaz *Fá*-alapelveket és a tényleges helyzeteket nem szabad feltárni az embereknek. Ha mindazonáltal a *Fában* való művelésnél a felszínes szinten megértesz egy sort vagy a *Fá*-alapelvek egy bekezdését a *Zhuán Fálunban*, tulajdonképpen te már ezen a szinten vagy. Az ok arra, hogy nem tudhatsz olyan sokat, az,

hogy még a hétköznapi emberek gondolataival rendelkezel, és annak a részednek, amelyik megfelel a hétköznapi embereknek, és amelyet még nem műveltél készre, nem engedik meg, hogy tudjon a buddhák dolgairól. Ilyen az alapelv. Ha azonban felismered egy sor igazi belső jelentését, illetve különböző szinteken egy másik megértést érsz el e sor számára, valójában már a megfelelő szinten vagy.

Nektek még állandóan tovább kellene művelnetek magatokat a hétköznapi emberek között, és állandóan el kellene távolítanotok a hétköznapi emberek ragaszkodásait; ezért a művelésnél még nem lehet egyszerre eltávolítani a hétköznapi emberek gondolatait. Ha teljesen eltávolították volna őket, nem művelhetnétek magatokat többé. Én gyakran mondom, ha egy ember nem rendelkezik a hétköznapi emberek gondolataival, akkor mindent tudhat, amire az emberek gondolnak. Már egyetlenegy mozdulatból, egy szemkifejezésből felismerheti, mit akar csinálni az ember, és milyen messze fog elmenni végezetül ez a dolog. Miért nem tudhatjátok még ezt pillanatnyilag? Pontosan azért, mivel nektek most még emberi gondolataitok vannak, és még összekeveredtek a hétköznapi emberekkel. Ha te már nem vagy a hétköznapi emberek szintjén, észre fogod venni, hogy már egy pillantással tisztában vagy a hétköznapi emberek dolgaival. Mindazonáltal ti mindannyian pontosan a hétköznapi emberek között művelitek magatokat. Ha te nem a hétköznapi emberek között műveled magad, nem emelkedhetsz meg. Ha te ma eltávolítottad volna a hétköznapi emberek minden gondolatát és minden rossz tényezőjét, bezárólag a hétköznapi emberek legkülönbözőbb nézeteivel, ha teljes egészében egy tiszta énné váltál volna, észrevennéd, hogy nem művelhetnéd többé magad. Miért? Tudjátok, hogy az istenségek nem művelhetik magukat többé, miután eljutottak a beteljesüléshez, mert áttörték a ködöt. Ha nem rendelkezel többé a hétköznapi emberek gondolataival, akkor te sem vagy többé a hétköznapi emberek állapotában; akkor áttörted a ködöt. Tudni fogsz a múltadról és a jövődről, a többi emberről is tudomást fogsz szerezni; ezért aztán nagyon nehéz számodra, hogy műveld magad. De ez ugyancsak nem jelenti azt, hogy nem művelhetitek magatokat többé, ha tudtok a múlttól és a jövőről. Mert amit most tudtok, az korlátozott. Ellenben a tudásnak ez a fajtája, amire én gondolok, megfelel a tökéletes megvilágosodás állapotának – mindent tud az ember, semmi sem marad ismeretlen. Ez tehát a különbség. Ez azt jelenti, hogy te a hétköznapi emberek között műveled magad a *Dáfában*; ezért az nem megy, ha a beteljesülés előtt a hétköznapi emberek egyetlenegy gondolatával sem rendelkezel többé. De ha te még a hétköznapi emberek gondolataival rendelkezel, ugyancsak nem szabad tudatni veled a különböző szinteken levő valóságot. Ilyen tehát az összefüggés.

Mivel ti a hétköznapi emberek gondolataival rendelkeztek, – ha a művelésnél nem ügyeltek, biztosan a hétköznapi emberek gondolataival és nézeteivel fogjátok megítélni a *Dáfát*. Teljesen biztosan fel fog bukkanni ilyesmi. Ez tehát azt jelenti, hogy a művelés közben nektek konfliktusaitok lesznek és vizsgákon fogtok átjutni. Elő fog fordulni, hogy nem tudjátok elengedni a hétköznapi emberek gondolatait. Ez éppenséggel pontosan művelés. A *Dáfában* való művelésnél az emberi gondolatokat rétegről rétegre eltávolítják. Tudjátok, ez úgy van, mint egy hagymánál, rétegről rétegre hámozzák le, végül semmi sincs többé ott, és csak a lényeg marad. Mindazonáltal a *Dáfában* való művelésnél nem szabad mindent egyszerre teljesen eltávolítani, különben nem művelheted magad többé a hétköznapi emberek között; mert a felszíned szempontjából akkor nem is tartozol többé a hétköznapi emberekhez.

A *Dáfában* való művelésnél még egy probléma merül fel, és pedig a művelésnél nektek az az érzések, hogy néha nem műveltétek magatokat rosszul, és a ragaszkodást – abban a szempillantásban vagy abban az időben, amikor problémákba ütköztök – valóban levetettétek, és higgadtsággal átjutottatok. De némi idő után észreveszitek, hogy ez a ragaszkodás újra felbukkan. Ugyanazokba a dolgokba és ugyanazokba a problémákba ütköztök, és úgy tűnik, hogy a ragaszkodást nem távolítottátok el gyökerestől, és még mindig ott van. Valójában ez viszont nincs így. Én mondom nektek, a *Dáfában* való művelési módszer olyan, mint egy lépcső, amelyik egyedülálló fokokból áll. Ez olyan, mint az a példa, amit éppen most adtam. A hagyma adott rétege, amelyet lehámoztak, nem létezik többé, miközben azok a rétegek, amelyeket nem hámoztak le, még mindig ott vannak. Ez azt jelenti, hogy rétegről rétegre távolítják el. Csak ha mindent eltávolítottak, akkor nincs semmi sem többé ott.

A műveléseteknél még gyakorta elő fog fordulni, hogy nem értitek meg elégségesen a *Fát*, és nagy nehézségeitek vannak a vizsgákon való átjutásnál. Egészen pontosan tudjátok, hogy a *Fá*-alapelvek szerint kellene cselekednetek, de ennek ellenére néha ez nem olyan igazán jön össze. Tehát

néhányan azt gondolják: „Én olyan szorgalmasan művelem magam, de miért vannak még mindig ilyen ragaszkodásaim? Talán nem juthatok el a beteljesüléshez?” Sokan gondolkodnak így. Én mondom nektek, tulajdonképpen nem kellene így gondolkodnotok. Teljesen mindegy, hogy te egy vizsgán jól átjutottál-e vagy sem, hogy elengedted-e a ragaszkodásodat, vagy csak egy picikét engedted el –valójában te már a művelésnél vagy. Éppenséggel pontosan ez a művelés. Mert ha a vizsgán nem jutottál át jól, azt bánni fogod: „Hogyhogy nem jutottam át jól a vizsgán? Következő alkalommal a legjobbat kell kihoznom magamból, hogy jól menjek át a vizsgán.” Éppenséggel pontosan ez a művelés. Ha ti mindegyik vizsgán, mindegyik nehézségen és mindegyik megpróbáltatáson nagyon jól át tudátok jutni, úgy azt mondom, hogy nektek nem szükséges többé művelnetek magatokat. Akkor el kellene jutnotok a beteljesüléshez; mert semmi sem tudna többé megakadályozni téged ebben. Mindazonáltal csak a megvilágosultak, tehát azok, akik eljutottak a megvilágosodáshoz, érhetik el ezt az állapotot.

De nektek ügyelnetek kell valamire, mert úgy tűnik, hogy némelyek megértették, amit éppen hallottak, de azok a ragaszkodások, amelyeket magukkal cipelnek, ahhoz vezetnek, hogy ők az ellentétes módon értsék meg. „Tehát mindegy, hogy az ember jól jutott-e át a vizsgán, vagy sem, azon van, hogy művelje magát; na, jó, akkor ne csináljak csak magamnak többé gondot ebből; ha nem is jutottam át jól a vizsgán, nem aggódom többé.” Ez viszont nem megy. Ha nem műveled magad, ha nem juthatsz előre szorgalmasan, az azt jelenti, hogy te nem műveled magad. Ez ennek a dolgnak a két oldala. A mi *Fá*-alapelveink az alacsonyaktól kezdve a magas szintekig lehetőséget kínálnak arra, hogy megtekintsd a dolgokat, és megértsd a különböző szinteken levő *Fá*-alapelveket. A megértésed helyes lehet ezen az egy szinten, de ha egy másik szintre lépsz, és ezáltal megváltozik a szemszöged, meg fogod állapítani, hogy a megértésed már nem ugyanaz, mint korábban. Ezen a módon fogjátok ti állandóan újjól megérteni a *Fát*, miközben folyamatosan tovább művelitek magatokat és megemelkedtek.

Azzal, amit éppen elmondtam, arra gondolok, hogy ti sok kérdést fogtok feltenni a művelésnél; ez elkerülhetetlenül így van. Úgy gondolom azonban, ha ti valóban meg tudtok emelkedni a *Fában*, és a *Fát* a *Fával* tudjátok megérteni, talán nagyon gyorsan megemelkedhettek. Azonkívül talán minden kérdést, amellyel te nem vagy tisztában, és amelyet felteszel, meg lehet válaszolni a *Fában*. Az egyetlen módszer erre az, hogy többet olvasd a könyvet, és ne csak a gyakorlatokat végezd. A fehérek vagy más népek tanulói között viszonylag sok ember létezik, aki azon a véleményen van: „A *qigong* gyakorlásánál az ember persze csak a gyakorlatokat végzi; hol létezik hát még valami más? Minek a könyvet olvasni?” Normális módon ezzel a gondolattal rendelkeztek. Valójában ez a legnagyobb hiba a felismeréseitekben. Utánagondoltatok-e annak, milyen különbségek léteznek a *qigong*-gyakorlatok és a torna mozdulatai között? Külsőleg nézve a különbségek nagyon kicsik. De miért vezetheti a *qigong* gyakorlása az embert oda, hogy megemelkedjen, eltávolítsa a betegségeit, és megőrizze az egészségét, és a torna nem? Pontosán azért, mivel ez művelés. És a művelés belső értelme nem egyedül a gyakorlatokban rejlik; a gyakorlatok csak segédeszközök a műveléshez. Az alapvető ok, amiért te valóban megemelkedhetsz, és különböző szintekre juthatsz, a *Fának* az általad való megértésében rejlik. Vagyis csak akkor emelkedhetsz meg abba a pozícióba, ha a *Fá* irányít téged. Ezért mondtam én, amilyen magas egy ember *xinxingje*, olyan magas a művelési energiája. Ez egy abszolút igazság.

Korábban némelyek gyakran gondolták azt: „A *Daóban* való művelésnél és a *qigong* gyakorlásánál vajon úgy van, hogy az ember már felfelé művelheti magát azáltal, hogy valamilyen különleges fogást, valamilyen kulcsot keres a sikerhez, vagy valamilyen különleges mozdulatot végez?” Ennyit szabad tudniuk az embereknek; de az igazi okot, amiért az emberek felfelé művelhetik magukat, nem tudatják az emberekkel. Máskülönben mindenki istenséggé válna. Ez azt jelenti, hogy léteznek módszerek és elméletek, amelyek vezetnek téged; léteznek módszerek, amelyek lehetővé teszik neked, hogy felfelé műveld magad. Ma ezt világosabban elmagyarázzuk, és pedig azt, hogy léteznek *Fá*-alapelvek, amelyek vezetnek téged. Mindazonáltal azok között a művelési módszerek között, amelyeket korábban adtak át, rendszerint viszonylag sok kis világi út volt.

Amiket a hétköznapi emberek igaz nagy utaknak tartanak, azok mármost azok, amiket Lao-ce, Jézus és Sákjamuni terjesztett; a többiek legtöbbször kis világi utak. Ezek a többi dolgok még kevésbé mélyrehatóak; a gyakorlatmozdulataik bonyolultak, de sok *Fá*-alapelveket nem ismernek. Ezért nagyon nehéz, hogy velük műveljék magukat. Ezeknél a gyakorlásoknál csak arról van szó, hogy szenvedéseket viseljenek el, és ők a szenvedések hosszú időn át való elviselése révén művelik

magukat. A szenvedések elviselése lehetővé teheti az embereknek, hogy megemelkedjenek, és eltávolítsák a karmájukat. A *Fá*-alapelvek megértésénél azonban csak nagyon lassan jutnak előre, és ezért nagyon lassan is művelik magukat. Ellenben az, amit mi ma terjesztünk, a *Dáfá*; ezek az egész világegyetem *Fá*-alapelvei. Egy ilyen nagy *Fát* mondunk ki, avégett hogy az emberek megemelkedhessenek, és az ember természetesen gyorsan is emelkedik meg. Ezek a *Fá*-alapelvek nemcsak tudatlanságot és hibás elképzeléseket távolítanak el, és minden emberi gondolatot igazítanak helyre, hanem minden természetellenes állapotot is kijavítanak. Ezért mindaddig, amíg ezeket a *Fá*-alapelveket tanulod, amíg a könyvet olvasod, te már azon vagy, hogy megemelkedj. Ezért a könyv olvasása és a *Fá* tanulása rendkívül fontos.

Némelyek azt mondják: „Teljesen mindegy, hogy milyen jól olvasta az ember a könyvet, ennél hát csak gondolati felismerésről van szó. Ez és a művelési energia, amit fejleszt, persze két különböző dolog.” És következésképpen eljutunk a művelési energia fejlesztéséhez. Tudjuk, hogy a művelésnél először a *qit* és aztán a művelési energiát lehet fejleszteni; mindkettő valami anyagi dolog. A gondolataidban levő felismerések ellenben valami szellemi dolognak tűnnek, és úgy tűnik, hogy semmi közük az anyagi dologhoz. Én mondom nektek, valójában a szellem és az anyag egy! Mit gondolsz, a művelésnél ezek nem egyek? Hiszen nem azon a szinten tartózkodsz már, ha a gondolataid megértették annak a szintnek a *Fá*-alapelveit? Ezt már elmagyaráztam a *Zhuán Fálun*-ban. A konkrét dolgot nem magyarázom el itt; ti elolvashatjátok azért a könyvet. Ezért a könyv olvasása nagyon fontos. Ez az, amiről először beszélek minden *Fá*-magyarázatnál. Ti mindannyian tanulók vagytok, és mindenki meg akar emelkedni és valóban elérni a beteljesülést; így azért jöttetek ide, hogy tanuljátok ezt a *Fát*. És a *Zhuán Fálun* könyv a döntő dolog, ami lehetővé teheti nektek, hogy megemelkedjétek és eljussatok a beteljesüléshez. Nektek feltétlenül többet kell olvasnotok azt.

Egypár nappal ezelőtt egy tanuló azt mondta nekem: „Én már több mint kétszázszor elolvastam, és valóban nem tudom többé letenni a kezemből. Még mindig olvasom.” Az ok erre pontosan az, hogy egyre több dolgot talál benne, ha egyre tovább olvassa. Ha te különböző szinteken olvasod a könyvet, észre fogod venni, hogy a megértésed ugyanazzal a sorral szemben különböző körülmények között – vagy ha különböző alkalmakkal olvastad azt – egyáltalán nem ugyanaz többé. Amikor korábban olvastad ezt a sort, ez a jelentése volt; miután viszont megemelkedtél, észrevetted, hogy ez a sor már nemcsak ezt jelenti, hanem még magasabb jelentése van. Ezért az elejétől a végéig létezni fog ez a különlegesség.

Tudjátok, azzal a *Fával*, amit terjesztek, nem egyszerűen gyógyítást és egészségmegőrzést tanítok nektek. Én meg fogom tisztítani a testeteket, úgy, hogy elérje a betegségmentes állapotot, és aztán képessé teszek benneteket arra, hogy megemeljétek a szinteteket, amíg eléritek a beteljesülést. Ha nem létezne *Fá*, amelyik ilyen magas szintekre vezessen téged, egyáltalán nem tudnád, hogyan kellene magasabb szintekre művelned magad. Ha nem ismernéd a *Fá*-alapelvek belső jelentését ezeken a szinteken, nem is juthatnál felfelé. Ezért kell nektek olvasnotok ezt a könyvet. Egyidejűleg a befolyási területeteket is javítanotok kellene azáltal, hogy megemelitek a gondolataitokat és a felismeréseiteket. Hogy a hétköznapi emberek szavaival mondjuk – nekünk jobb emberekké kellene válnunk. Valójában ez nem csak erre korlátozódik. Mert az, amit a művelésnél fogsz kapni, nem csak egypár kis természetfeletti képesség és egy egészséges test; te el fogod érni a beteljesülést, és még magasabb szinteket fogsz elérni.

Ha ti el akarjátok érni ezeket a szinteket, de semmit sem tudtok ezeknek a szinteknek a *Fá*-alapelveiről, hogyan tudtok akkor megemelkedni? Miközben ilyen magas szintet akartok elérni, az igaz művelésnél még az emberi ragaszkodások különböző fajtáit is fel kellene tudnotok adni. Ezek olyanok, mint a záruk és ajtók, amelyek elzárják az utadat. Ha megértetted a *Fá*-alapelveket, a hétköznapi emberek minden társadalmi környezetében jobban kellene viselkedned. Legalábbis nektek művelőkként kellene viselkednetek, és egy magas szintet és magas mércét elérnetek. Ez azt jelenti, hogy mindegy, bárhol is vagy, mások azt fogják mondani, hogy jó ember vagy. Ha a szintetek és a szellemi látókörötök megemelkedett, nem fog akkor a művelési energiátok is egyre inkább növekedni a gyakorlás által? Ebben rejlik az ok, hogy némelyek nem tudnak megemelkedni, ámbár hosszú ideig gyakoroltak *qigongot*. Ők sok módszert gyakoroltak, és mégsem tudják felfelé művelni magukat. Azonfelül még betegségeik is vannak. Nem művelték magukat hiába?

Az igazi ok arra, hogy az ember nem művelheti magát felfelé, az, hogy nem rendelkezik *Fá*-alapelvekkel irányításként. A *Fá*, amit én átadtam nektek, az egy teljes, szisztematikus *Fá*, amelyik

valóban eljuttathat benneteket a beteljesüléshez; ez a legjobb *Fá*. Ezért létezik olyan sok ember, aki értékeli. Az újságokban most az áll, hogy százmillió gyakorló létezik. Miért vannak hát olyan sokan? Tudjátok, hogy a Kínában élő emberek, különösen az idősebb emberek, egy ilyen társadalomban sok kampányt megélték, különösen a kulturális forradalmat. Ők hittek valamiben, vakon imádtak is, megbotlottak, és eközben összegyűjtötték a tapasztalataikat. Megélték ezeket és azokat a kampányokat. Ráveheted-e te az ilyen embereket arra, hogy vakon higgyenek valamiben? Egyáltalán nem! Miért létezik akkor olyan sok csúcsértelmiségi, olyan sok ember, aki használja az eszét és tanulja ezt a *Fát*? Ez azt jelenti, hogy ez a *Fá* valóban képes arra, hogy viselje a felelősséget az emberekkel szemben. Amiket kimondtunk, azok alapelvek, *Fá*-alapelvek. Az embereket az alapelvek győzik meg.

Új-Zélandon olyan sok tanuló van, aki tanulja. Én, *Li Hongzhi* még csak nem is voltam itt, hogy megköveteljem tőled, hogy ezt vagy azt csináld, és hogy felügyeljek téged a tanulásnál. Ilyesmi nem létezik, vagy igen?! De miért tudjátok ti itt mindannyian állhatatosan művelni magatokat? Mivel tudjátok, hogy a *Fá*-alapelvek jók. Mi hát a célja az emberi életnek? Az életében egy embernek valóban át kellene-e vennie a felelősséget magáért, vagy sem? Ez igazán az emberi élet legnagyobb kérdése.

Ezeket a szavakat mindenekelőtt abban a reményben mondom nektek, hogy komolyan veszitek a *Fá*-tanulást; feltétlenül komolyan kellene vennem a *Fá*-tanulást. Korábban némelyek mindenütt a *Dao* után kutattak, és művelni akarták magukat, de nem tudták felfelé művelni magukat. Nem tudták megkapni a *Daót*; de nem azért, mert nem tudták megkapni a gyakorlatokat, hanem azért, mert nem tudták megkapni a *Fát*. Senki sem magyarázta el az igazi művelés *Fá*-alapelveit. Mivel ez a világegyetem *Dáfája*² – gondoljátok csak át, a világegyetem *Fája* teremtette meg a különböző szintek környezetét és létezési módjait a különböző szintek élőlényei számára. Ez azt jelenti, hogy a *Fá* az alap a világegyetem megteremtésére; a *Fá* az, amely minden élőlényt és anyagot megteremtett. A kis *Fák*, a kis utak, a kis alapelvek és a kis művelési módszerek, amelyeket korábban ismertek az emberek, nem csak töredékei ennek a kozmikus *Fának*? Ezek csak az a picike a legalacsonyabb szinten, amit fel lehetett fedni az embereknek. Ámde az, amit ma kaptatok meg, a kozmikus *Dáfá* – egy olyan igazság, amit ezelőtt sohasem ismertek. Ez egy olyan igazság, amit senki sem tanított valaha is a történelemben!

Úgy gondolom, hogy minden itt jelenlevő tudja ezt. Azok, akik éppen elkezdték, vagy azok, akik még nem léptek be az ajtón, és még nem tanulták, talán úgy találják, hogy nagyot mondok. De ha te valóban szisztematikusan olvasod el egyszer a könyvet, úgy azt gondolom, hogy meg fogod érteni, miről beszélek. Nálunk nem létezik az adminisztráció egy kifejezett formája. Ha tanulni akarod, akkor tanulsz; ha nem akarod tanulni, akkor nem tanulsz. Senki sem törődik azzal. De ha te tanulni akarod, nekem át kell vennem a felelősséget érted. Mindazonáltal annak a rendje és módja, ahogyan én átveszem a felelősséget érted, megint csak nem mutatkozik meg a hétköznapi emberek között. Így néz ez ki.

Éppen azt mondtam, hogy hangsúlyt kellene fektetnetek a *Fá*-tanulásra. Most beszélek még néhány dologról, ami újabban bukkant fel a társadalomban. Mindenekelőtt Kínában létezett néhány olyan tanuló, aki *Zhongnanhai*-ba ment, azért hogy elmagyarázza a helyzetet az állami vezetőknek. Ezt a dolgot is szóba akarom hozni egyszer nálatok. Amit jelenleg Hongkongban hoznak nyilvánosságra az újságokban, az egyszerűen zűrzavar. Más országokban az összes kínai újság a hongkongi újságokat idézte. Talán az egész világ ismeri Hongkongot; ott ugyan csak hat millió ember él, de ott sok újság és folyóirat létezik. Mind a legújabb hírekkel akar rendelkezni és ezáltal pénzt keresni; ezért az idő folyamán úgy adódott, hogy a hírekben nagyon felelőtlenül tudósítanak. Tetszőlegesen találhatnak ki híreszteléseket, és tetszőlegesen írhatnak össze valamit. Ennél szabadjára engedhetik a fantáziájukat, és aztán kiadhatják azt. Így van ez. Ezért a hongkongi kínai újságok az egész világ legkomolytalanabb újságjai. Sőt azt is hivatalos hírként merik nyilvánosságra hozni, amit csak hallomásból tudnak.

Itt el akarom mondani nektek egyszer a véleményemet erről. Az, hogy a tanulóink *Zhongnanhai*-ba mentek, hogy tisztázzák a helyzetet az állami vezetőknek, nem volt sem tüntetés, sem ülősztrájk. Nem csináltak ülősztrájkot. Némelyek, akik ott ültek, a gyakorlatokat végezték. Nem léteztek sem beszélő kórusok³, sem transzparenszek, nem mutattak szélsőséges magatartást, és nem is kiabáltak szélsőséges jelszavakat. Ők ezt egy jószágot szívből kifolyólag⁴ tették, és tudatni akarták az

állami vezetőkkel a mi valódi szándékainkat. Nem úgy volt, ahogyan a biztonsági hivatal hallomásból megtudta. Néhány ember újra és újra hangsúlyozza, hogy a gyakorlók *Zhongnanhai*-ba mentek, és hogy az ezt és azt jelenti. Talán nem *Zhongnanhai* a nép kormányának a székhelye? A népnek nem szabad odamennie? Miért mentek oda a tanulók? Talán azért, hogy szembeszálljanak a kormánnyal? Vajon nem azért mentek oda, hogy előadják a problémáikat az állami vezetőknek, úgy, hogy az állami vezetők egy szót szólhassanak a népükért? Miért mondják, hogy így és úgy szervezték volna meg? Talán nem örül a kormány, ha emberek azért szervezkednek, hogy támogassák a kormányt?

Természetesen, gondoljátok csak át, miért ment oda olyan sok ember? Tulajdonképpen úgy találom, hogy túl kevés ember ment oda! (taps) Az nincs úgy, hogy én itt összecsdételek benneteket azért, hogy odamenjete. Mit akarok ezzel mondani? Százmillió ember létezik, aki *Dáfát* tanul. Gondoljátok csak át, ehhez képest nem nagyon kevés ember ment oda? Mert bizony sok ember létezik, aki tanulja. Az nem ez az alapelv? Miért akartak tehát odamenni? Tudjátok, hogy *Tianjin*-ben a rendőrség letartóztatta és megverte a tanulóinkat; azt mondta, hogy mi egy eretnek vallás volnánk. Ti mindannyian azt tanuljátok, hogy jó emberek legyetek. Ha mi valóban rossz emberként viselkednénk, és te eretnekként neveznél meg bennünket, úgy azt nem is vennénk a szívünkre, mindegy, bárhogyan is beszélne rólunk, nem igaz?! Ámde mi valóban és igazán jó emberként viselkedünk, és most te azt mondod, hogy mi eretnekek volnánk. Nem sebez meg ezáltal a szívünket? Ha nem lehet értelmesen beszélni veletek erről, és ez nem tisztázható, akkor megyünk, és a központi kormány vezetőinek magyarázzuk el. Nincs ebben semmi kivetnivaló! (taps) Mert mi nem szervezünk kampányokat; a kormányt sem támadjuk. Mi csak elmagyaráztuk, hogy a biztonsági hivatal eljárási módja nem volt helyes. Ezért semmi kivetnivaló sincs ebben.

Némely hírszerkesztők meglehetősen felelőtlenek. Ezért már hamis híreszteléseket terjesztenek a világban, mihelyt megneszelnek valamit. Tehát mi se adjunk nekik lehetőséget erre. Ezért nagyon világos a hozzáállásom ehhez: itt mi nem vagyunk a kormány ellen; nem is tüntettünk, és nem vonultunk fel, szélsőségesen sem viselkedtünk eközben; mi csak azért mentünk oda, hogy bemutassuk a helyzetet. Te oda akartál menni, én is – így sok ember lett. A százmillió emberből csak néhányal több, mint tízezer ment oda, ez még csak egy töredék sem abból. Nem inkább túl kevés ember volt? Ha azt a dolgot még elnagyoltabban és túlzóbban kezelték volna, úgy azt gondolom, hogy akkor nem csak tízezer ember lett volna; nagyon valószínűen még többen mentek volna oda. Alkalmassint mégsem lehet azt mondani, hogy hibás volna, ha sok ember megy oda azért, hogy tisztázza a helyzetet, vagy igen?! Az állami vezetésnek tisztázni valamit, az minden egyes állampolgár kötelessége, kötelezettsége és joga. Létezik ebben valami kivetnivaló? Nem. Mi nem vagyunk a kormány ellen, nem avatkozunk bele a politikába, az ország törvényeit is betartjuk, nem igaz?! Mindegy, hogy hol vagyunk, mi jó emberek vagyunk. Úgy gondolom, ami ezt a pontot illeti, ez mármost így van.

Tudjátok, nálunk a művelésről van szó. Mivel mármost ez művelés, a művelésünk útján semmi véletlen sem létezik. Én gyakran mondom: ellenzők és szószólók egymás mellett léteznek, hívók és hitetlenek egymás mellett léteznek, jó és rossz emberek egymás mellett léteznek, őszinte és eretnek egymás mellett létezik. Így van ez az emberiségnél. Ez is a kölcsönös hatás és ellenhatás⁵ elve. Ha valaki ellene van, úgy nem lehet azt mondani, hogy az rossz volna. Tudjátok, ha nem léteznének démonok, nem művelhetnétek magatokat. Ők ellened vannak – az akkor nincs úgy, hogy mi eközben a szívedre tekintünk, és megnézzük, hogy állhatatos tudsz-e maradni, és tudod-e művelni magad? Mert a művelés komoly dolog. Egy teljesen normál ember el akarja érni a beteljesülés szintjét; tehát gondold át egyszer, számíthat-e az, ha te nem élted át azt a fajta valódi megpróbáltatást? Ezért fognak létezni ilyen megpróbáltatások; ilyesmi fog létezni.

Ha valaki rosszat tesz, nem lehet azt mondani, hogy segít nekünk; ő valóban valami rosszat tesz. Mi azonban arra használjuk fel a rossz cselekedetét, hogy lehetőségeket teremtsünk a művelőknek. Ha valaki ellene van, gyakorolsz-e akkor tovább, vagy sem? Ha valaki azt mondja, hogy nem volna jó, te saját magad ezt jónak vagy rossznak tartod? Nem az emberszívet nézik meg ennél? A művelés nagyon komoly, és ezzel tisztában kellene lennünk – semmiképpen sem fog előfordulni, hogy bármi véletlenül bukkanjon fel.

Elgondolkodtatok-e azon, hogy ezen az eseményen keresztül az egész világ megtudta, hogy a *Dáfá* megjelent? (taps) Bármilyen sokat is tettek a *Fá* terjesztéséért, ennek az eseménynek a kihatása talán még nagyobb kiterjedésű és még nagyobb mértékű. (taps) Ugyanakkor a Kínában élő

tanulók számára ez valóban nagyon komoly megpróbáltatás is. Természetesen ezek a szavak a művelőkre irányulnak. A hétköznapi emberek társadalmában ez mármost a hétköznapi emberek társadalmának a megjelenési formája. Előbb már elmondtam a véleményemet; a véleményem mármost ilyen. Mi nem avatkoztunk bele, és nem is zavartuk az állam egyetlenegy vezetőjét sem, egy kormányt sem, egy törvényt sem, és, és, és; mert ti mindannyian megpróbáljátok, hogy jó emberek legyetek. Ti csak azért mentetek oda, hogy tisztázzátok a helyzetet.

Ennyit ehhez a kérdéshez. Mivel ez itt egy *Fá*-konferencia, nektek még tapasztalatokat kellene cserélnetek, és közben saját magatoknál utánanéznetek, hogy megtaláljátok a lemaradást a többiekhez képest, úgy, hogy valóban megemelkedhessetek. Ma egész nap tapasztalatokat cserélünk. Holnap délelőtt aztán megválaszolom a kérdéseiteket. Ez a konferenciánk összesen másfél napot fog tartani. Remélem, hogy mindannyian találtok egy helyet, és nyugodtan meghallgathatjátok a többieket. Mások tisztelése azt jelenti, hogy saját magatokat tisztelitek. Mert a *Fá*-konferencia szentséges, és amit ti műveltek, az a nagy kozmikus *Fá*! Jó, ennyit ehhez. (taps)

A tegnapi *Fá*-konferencia közben a szomszéd szobában követtem és hallgattam a beszédeiteket. Úgy találom, hogy ez a *Fá*-konferencia nagyon jól folyt le, és teljesítette egy *Fá*-konferencia valódi célját. Egy *Fá*-konferencia lehetővé teheti nektek, hogy hasznot húzzatok belőle, és valóban megemelkedjete; ezért ez egy nagyon jó dolog. Ma reggel a kérdéseitek megválaszolására összpontosítok; időközben ez szabállyá vált a *Fá*-konferenciáinknál. Ti mindannyian feltehetitek az összes kérdést, amitek van. Minden lehetőséget megteszek majd, hogy megválaszoljam a kérdéseiteket, amennyiben az idő engedi.

Ami a hétköznapi emberek dolgait illeti, úgy gondolom, hogy nem kellene azokról kérdeznetek. Vagy a vizsgákon való átjutásnál még nem tudsz egyes dolgokat felismerni, és így engem akarsz megkérdezni róluk – ezen a vizsgán tulajdonképpen neked kellene átjutnod. Ha megválaszolnám a kérdéset, semmi felismernivaló sem létezne többé számodra, nem igaz?! Kérdezzetek többet azokról a dolgokról, amiknek valami közük van a művelésünkhöz; kérdezzetek kevesebbet azokról a dolgokról, amiknek semmi közük sincs a művelésünkhöz – inkább ne kérdezzetek azokról. Jó, most kezdjük el.

Tanítvány: *Ez az első Fá-konferencia Új-Zélandon; mi mindannyian új tanulók vagyunk. Reméljük, hogy a Mester egy picit többet magyarázza a Fát, hogy irányítson bennünket a művelésnél.*

Mester: Az, hogy én kérdéseket válaszolok meg, valójában azt jelenti, hogy a *Fát* magyarázom nektek; mert a legtöbb kérdésnek valami köze van a művelésünkhöz. Ebben a tekintetben olyan világosan magyarázom el nektek, amennyire lehetséges.

Tanítvány: *Én egy szobát bérelek magamnak. Valakinek egy másik szobában sok qigong-könyve és vallásos könyve van; talán még futija is van. Szeretném – kérem – megkérdezni, hogy ez befolyásol-e engem?*

Mester: Mondjuk csak úgy, hogy amiben ti művelitek magatokat, az a *Dáfá*; ez az igazi művelés. Ami más *qigong*okat illet, az csak úgy lehet, hogy az őszinte *Fában* való művelésetek energiája gátolja őket; benneteket azonban nem fognak zavarni. De egyvalamit, ha nem tudtok jól uralkodni magatokon, és egy kalap alá veszitek magatokat velük, ha ti minden lehetséges könyvet elolvastok, és minden lehetőséget gyakoroltok, akkor már problémákat idézhetek elő. Ha te meg tudod őrizni a *xinxing*edet, akkor egy helyzetben sem befolyásolnak. Tulajdonképpen te már fel tudod ismerni, hogy sok ember rossz dolgokat gyakorol, de utánagondoltál-e már egyszer annak, hogy a mai emberiség minden környezete tisztátalan? Ezért mindegy, hogy hol is tartózkodunk mi művelők, ameddig ti uraljátok a szíveteket, és nyíltan és őszintén művelitek magatokat, nem szükséges gondot csinálnotok ebből; nem fognak problémák adódni. Ezért az aggodalmad önmagában már ragaszkodás, és mihelyt rendelkezél ezzel, el kell távolítani. Ezért vezet ez ahhoz, hogy látszólag mások zavarnak, miközben valójában ezt a saját szíved okozza.

Tanítvány: *Ami a Hong Yin⁶ verseskötetben levő két verssort illeti: „A Mesternek segíteni, a világon át vándorolni.”⁷ és „Velem együtt forgatni a Fálunt,”⁸ arra gondol, hogy a tanítványok segítenek a Mesternek, vagy a buddhák, daók és istenségek?*

Mester: Mindkettő. Gondoljátok csak át, amikor akkoriban a *Fát* terjesztettem és tanfolyamokat tartottam, valójában azon voltam, hogy kiképezzem a *Dáfá* elitjeit. Ma ti vagytok azok,

akik a hétköznapi emberek között igazolják a *Dáfát* – ti vagytok azok, akik ezt teszik. Még az új tanulóink is sokéves tanulókká váltak, és mindannyian síkra szállnak azért, hogy a *Fát* terjesszék, és több embernek segítsenek megkapni a *Fát*. A *Dáfában* való művelésetek és eltökéltségetek sziklaszilárd, és nagymértékben stabilizálta a *Dáfát*. Egyidejűleg, ha még több embernek segítetek az emberi társadalomban, hogy megkapja a *Fát*, akkor egyidejűleg a Mesternek is segítetek. Természetesen mindez szándék nélkül történik; ez egy elengedhetetlen része a műveléseteknek. Így van ez pontosan. Természetesen a magasabb szinteken lévőknek megvan a saját helyzetük, és ez pontosan így van ott.

Tanítvány: *Hogyan kellene megérteni az Ön szavait: „Ki mondja, a bölcsességük nagy volna; Kozmikus, ámde érzelmekben táncolva.”⁹*

Mester: A történelemben sok híres ember, sok, az emberek által szentként megnevezett, sok, a hétköznapi emberek által nagyszerűnek tartott személy, sok mai tekintélyes személyiség is, mind hétköznapi ember, közülük egyik sem ugrott ki az érzelmekből. Úgy vélik, hogy elérték volna valamit, és mások már azt mondják, hogy ők nagyszerűek, okosak és intelligensek. Valójában az én szememben ők mindannyian érzelmekben táncolnak. Így gondolom ezt el. Senki sem ugrott ki az érzelmekből; mindannyian a hétköznapi emberek környezetében tartózkodnak, ezért hétköznapi emberek maradnak.

Tanítvány: *A gyermekem két éves. Szívesen nézi a Tanár gyakorlatvideóját, de az apjának erős ellenszenvé van ez ellen.*

Mester: A *Dáfá* művelése, az eredethez, az igazhoz való visszatérés az igazi cél, amiért a mai emberek ebbe a világba jöttek. Amit mondom nektek, az teljesen igaz. Valójában a mai világ összes embere nem azért jött, hogy ember legyen; mindazonáltal nem is feltétlenül azért jöttek, hogy megkapják a *Fát*. Mivel az életünk és az emberek közötti ittlétünk nem a cél, – éppen azt mondtam, hogy nem azért jöttek mindannyian, hogy megkapják a *Fát*, azonban mindannyian a *Fá* miatt jöttek. Mivel az életünk és az emberek közötti ittlétünk nem az élet egyetlen célja, úgy a kérdés az, hogy hogyan térjen vissza az ember; és ez az emberi élet alapvető értelme, az ittlét alapvető értelme. Akkor nem az a legjobb, ha így cselekszünk? Tehát a gyermek apja nem hagyja őt művelődni; talán ezzel segít nektek egy vizsgán való átjutásnál. Talán léteznek más tényezők. Nos, az is meglehet, hogy valóban nem akar hagyni benneteket művelődni. Hogyan kellene szemlélnie akkor ezt a dolgot az embernek? Csináld úgy, ahogyan helyesnek tartod. Találd meg saját magad a mértéket.

Tanítvány: *Az embereknek különböző személyiségeik vannak. Úgy van, hogy a személyiség annál inkább lecsökken, minél magasabbra műveli magát az ember?*

Mester: Az viszont, hogy az emberek személyiségei különbözőek, nem jelenti azt, hogy ezek a lényed jellemvonásait képviselik. Sok dolog az ember személyiségéből a nem levetett ragaszkodások megjelenése. A lényünk jellemvonásai önmagukban nem állítanak akadályokat a művelésünk útjába. Sok ember rendelkezik az eredettől fogva egy lényeges sajátossággal, és ez pontosan mindegyik élőlény különböző sajátossága. Némelyek szívesen intéznek el gyorsan dolgokat, némelyek lassan. Természetesen azokat a szokásokat, amelyeket a születés után alakított ki az ember, nem foglalják magukban. Teljesen mindegy, hogy a mindennapi életed ritmusa gyors vagy lassú, ez nem hoz magával hátrányokat a művelésed számára.

De a *Fá*-tanulásnál feltétlenül szorgalmasan kellene előrehaladni, mert az életed ideje valóban korlátozott. Ha egy ember a hétköznapi emberek társadalmában olyan dolgokat akar kapni, amelyek örökre megtarthatják az életét, úgy az embervilágban erre kizárólag a művelés létezik; minden más módszer által semmit sem kaphat. Mindegy, hogy mennyi pénzed van, milyen magas a hivatalod, és milyen gondtalanul élsz – te semmit sem vihetsz magaddal. Üres kézzel jöttél, és üres kézzel fogsz elmenni. Az egyetlen dolog, amit magával vihet az ember, az, amit a művelésnél kapott; mert az közvetlenül az ember igazi testén található. Ezért ez a legértékesebb és a legnehezebben megkapható, és a leginkább kellene megbecsülni. Mert ez határozza meg azt, amit egy ember örökre bírni fog; meghatározza azt az életmódot és létkörnyezetet, amelyet saját maga számára teremtett meg különböző szinteken. Itt az embereknél egy nagyon rossz hely van, de itt művelheti magát az ember; a mennyben nagyon jó, de a mennyben nem könnyű művelnie magát. Éppen azért művelheti magát az ember, mivel itt az embereknél fájdalmas.

Tanítvány: *Ha már természettől fogva nyugodt természetű az ember, akkor könnyebb művelnie magát, és egy olyan valaki számára, aki könnyen felmérgeződik, nehezebb?*

Mester: Éppen most mondtam, hogy az ember rendelkezik az élete sajátosságaival. Ami azt illeti, hogy felmérgeződik, ez viszont nem tartozik azokhoz a dolgokhoz, amelyekkel kezdettől fogva rendelkezik az ember. Én mondom neked, ha felmérgeződik az ember, az valóban és igazán démontermészet. Miért? Némelyek azt gondolják: „Azért gerjedek elsősorban haragra, hogy valami jót érjek el, és mivel meg akarok tanítani másokat, hogy a jó felé forduljanak; csak azért gerjedek haragra, mivel szeretném, hogy mások jól végezzék el a munkát.” Ennek ellenére ez démontermészet; ez azt is jelenti, hogy a gonosz ellen gonosszal jársz el. Mert te a démontermészetet használod, hogy valakit arra ösztönözz, hogy jót tegyen. Ha te jószívűen kezeled őt, ha jószívűen beszélsz vele, és azt mondd, hogy jól kellene csinálnia, úgy azt gondolom, hogy ez meg fogja érinteni. Ő saját magától valóban jól fogja csinálni. Akkor nem lesz úgy, hogy csupán azért csinálja jól, mivel rákényszerítetted; és így még jobban fogja csinálni. Ezért a művelés közben fokozatosan el kellene távolítanod ezt a gyengeséget, hogy felmérgeződtek. Nektek gyakran van az az érzésed, hogy csak nehezen volna elérhető, hogy ne izgassa fel magát az ember, de valójában ez nem olyan nehéz. Sok dolog intézhető el jobban, ha észszerűen jártok el vele. Ezért nem szabad felizgatnotok magatokat.

Ha te lobbanékony vagy egy másikkal szemben, eközben erényt is adsz neki. A felfortyanásod valóban csökkentheti a másik karmáját; annyi biztos. Mert te démoni szerepet játszottál vele szemben. Mindegy, hogy a mindennapokban vagy a művelésnél, ez csökkentheti a karmáját. Amit viszont te kapsz, az talán a nála átalakított karma. Ezért azt gondolom, hogy művelőként nem kellene ilyesmit csinálnod. Neki saját magának kellene művelnie magát, és saját magának kellene átváltoztatnia a karmáját.

Tanítvány: *A művelésnél nekem sok nehézségem és problémám van. Csak azzal tudok törődni, hogy saját magamat megváltsam. A Fá terjesztéséről szó sem lehet. Csak arháttá művelhetem magam?*

Mester: Nos, ez megint nincs is így; ez a buddhizmusból való elmélet. Minden Dáfá-tanulónak különböző művelési állapota van; nincs is úgy, hogy mindenkinek a Fá-terjesztés dolgait kell csinálnia. Nem léteznek előírások arra, hogyan teendő meg valami. Ha a Fá terjesztésére tud gondolni az ember, és továbbadja azoknak az embereknek, akiket a mindennapokban lát, vagy ha ezt szervezeten csinálja, akkor valójában ez egy művelési jelenség a tanulók művelése közben. Ez egy nagyszerű jó dolog. Úgy van, mint a mai Fá-konferenciánknál. Némelyek tudnak mesélni a tapasztalataikról; némelyek szintén művelik magukat, de ők egyszerűen nem tudják elmesélni a tapasztalataikat. Ez azt jelenti, hogy minden egyes ember művelési állapota különböző. Ez is szerepet játszik, és szintén nem probléma.

Tanítvány: *Hogyan kellene megérteni azt, hogy az ember megnöveli a nehézségeket a saját közreműködése által? Ha legyőzte az effajta nehézségeket, akkor ez a vizsgákon való átjutásnak számít a művelésnél?*

Mester: Én mondom neked, talán te legyőzheted azokat a nehézségeket, amelyeket a saját közreműködésed növelt meg. Mindazonáltal azt is mondom neked, hogy ezek csak egy hétköznapi ember mindennapi életében levő nehézségek. Miért? Mivel ezeket nem látták előre a művelésed útján; mert minden lépést nagyon szisztematikusan rendeztek el. Melyik ragaszkodást kellene eltávolítanod, a tested melyik részét kellene gazdagítani, miközben egy nehézségen keresztül megemelkedsz, és melyik problémákat kellene megoldani, mit kellene kiművelni, és hol kellene lennie a látókörödnek – ezt mind elrendezték, és pedig nagyon szisztematikusan. Tehát ha saját magad teszel hozzá valamit, ez azt jelenti, hogy azoknak a dolgoknak ezt a sorát, amelyeket szisztematikusan rendeztek el számodra, összezavarod.

Ezért nem kellene szántszándékkal szenvedés után kutatót lenni. Nem is kellene akarnod, hogy saját kezdeményezésből csináljatok valamit, hanem művelnetek kellene magatokat azáltal, hogy hagyjátok a dolgokat a természetes utat követni. Ha te beleütközöl valamibe, és jól tudsz átjutni rajta, az már nagyon jó. Teljesen mindegy, bármilyen problémákba is ütközöl, te utánanézhetsz a saját hibáidnak, és a saját szívedben keresheted az okot – és pontosan ez a művelés. Tudjátok, hogy a hegyekben léteznek emberek, akik művelik magukat. Tulajdonképpen itt is léteznek a magas hegyekben, csak az emberek semmit sem tudnak erről. Sok magas hegységben léteznek olyanok az

egész világon, akik művelik magukat. Némelyek közülük már néhány ezer év hosszán át művelték magukat, mégis a szintjük csak nagyon lassan emelkedett meg. Ők csak szenvedésen keresztül művelik magukat. Szennvedésen keresztül ténylegesen művelheti magát az ember, és el lehet távolítani a karmát, de ha nem a *Fá*-alapelvekkkel műveli magát, akkor éppenséggel lassan megy. Mert semmit sem tud a magas szintek és látókörök *Fá*-alapelveiről, és így nem is tud felemelkedni arra a szintre.

Miért művelhetitek ma ilyen gyorsan magatokat? A mostani állapotokban el sem tudjátok képzelni, hogy milyen gyorsan emelkedtek meg. Csupán néhány év óta terjesztem a *Fát*, és sok ember már elérheti a beteljesülés mércéjét. Ez egyszerűen hihetetlen. Az ok erre az, hogy *Dáfát* tanulnak, és a kozmikus *Dáfá* számára nagyon egyszerű, hogy hasonlítottson egy embert. Emlékszem, hogy megneveztem egy példát¹⁰: Ha egy kis faforgács, egy faszilánk egy olvasztott acéllal teli olvasztótégelybe esik, egy szempillantás alatt nyomát sem látod többé. Egy ember olyan, mint ez a faszilánk, és ez a kozmikus *Dáfá* az olvasztott acéllal teli olvasztótégely. Tehát rendkívül könnyű egy embert hasonlítani. De ezt nem csinálhatom így; hagynom kell téged, hogy saját magad műveld magadat. Mert ha így csinálnám, az olyan lenne, mintha egy új lényt teremtenék. Talán még az eredeti kinézetteddel és tulajdonságaidal rendelkeznel, de a végén már nem lennél többé önmagad. Ezért mondom nektek, hogy valóban művelnetek kell magatokat, azért hogy saját magatok megemelkedjete és felszabaduljatek.

Tanítvány: *Rendben van az, hogy a gyakorlatok során időről időre felmondja magának az ember a gyakorlatverseket?*

Mester: Ne csináljátok ezt; a gyakorlás az gyakorlás. Mert a gyakorlatok végzésénél megkövetelik, hogy nyugalomba jussatek, és lehetőleg semmire se gondoljátok. A *Fá*-tanulás az pontosan *Fá*-tanulás; ezért ezt feltétlenül szét kellene választanotek. A gyakorlatok négy verssorát is a gyakorlatok előtt kell felmondani, és nem közben. Ezen a módon egyszerűbb nyugalomba jutni.

Tanítvány: *Az új tanulóknak meg kellene érteniük a gyakorlatok alapelveit. Néha a sokéves tanulók gyakorlatmozdulatai sem helyesek.*

Mester: Ha nem helyesek, javítsatek ki öket. Ha nem értik a *Fát*, akkor egyszerűen hagyjátok öket tanulni a *Fát*. Ezt viszont el kellene választani a gyakorlástól. Nektek arra kellene ösztönöznotök azokat, akik nem tanulják a *Fát*, hogy tanulják a *Fát*; máskülönbén hiába gyakorolnak. Tudjátok, mi a legsajnálattaméltóbb? Azok, akik beléptek a *Fába*, de ennek ellenére elszalasztották, vagy azok, akik nem fogadták el, ámbár nekik adták – ezt örökkön-örökké mélységesen bánni fogják. El sem tudják képzelni, milyen nagyon fogják örökké sajnálni! Mert sok élőlény azért jött ide, hogy megkapja a *Fát*. De a mérhetetlenül hosszú idő folyamán olyan élőlények is léteznek, akik elveszítették az öszinte érzületüket, és egyre kevésbé tudják, hogy miért jöttek ide; ezért könnyen eltévelyednek. Mihelyt eltévelyedtek, az valóban... természetesen szerencsére a *Fá*-alapelvek megoldhatják ezeket a problémákat. Csak az lenne kár, ha te nem olvasod; csak az lenne kár, ha te nem tanulsz. Én mindent felnyithatek nálad, és mindent eltávolíthatek, ami eltakarja az eredeti természetedet.

Tanítvány: *A meditációnál szabad énekelni a gyakorlatzenét a szívben?*

Mester: Ne énekeljetek. Miért kellene hallgatnotok a zenét a gyakorlásnál? Mivel én figyelembe vettem, hogy a mai körülmények, amelyek között az emberek művelik magukat, különböznek a múltbeli összes művelőnél létezőktől. Mert nektek mind megvan a munkátok, egy intenzív, társadalmi életetek vagy a tanulmányotok. Így az ember agyának nagyon nehéz, hogy nyugalomba jusson. Az ember azért hallgattatja veled a zenét, hogy lehetővé tegye számodra, hogy nyugalomba jussál. Ezen az egy gondolon keresztül, hogy hallgasd a zenét, lehetővé teszik, hogy semmi másra ne gondolj; ez azt jelenti, hogy tízezer gondolatot egy gondolattal helyettesítenek. Mindazonáltal a zene hallgatása önmagában könnyen idézhet elő ragaszkodást az embereknél. De szerencsére energiát adtak a zenénkhez, és a *Dáfá* belső értelmét is tartalmazza. Ezért egy olyan eszközzé vált, amely segít nektek a művelésnél, és javít benneteket. A *Dáfá*-zenének megvan ez a hatása. De ne összpontosítsatek a zene külső dallamára; más szóval ne ragaszkodjatek hozzá.

Tanítvány: *Én láttam egy forgó szvasztika-szimbólumot; ez az a jel, amit a Mester elhelyezett?*

Mester: Normális módon a jel a homlokon található. Amit más helyzetekben lát az ember, az csak a szvasztika-jel, a buddhista iskola jele.

Tanítvány: Amikor Sákjamuni buddha lejött, hogy embereket váltson meg, sok szenvedést viselt el. Ő még mindig a tathágata szintjén található?

Mester: Sákjamuni buddha egy tathágata; ez tökéletesen igaz. De senki sem beszélt arról, hogy melyik szinten található. A buddhákat, a *Fá* királyait különböző szinteken mind tathágatának hívják. Senki sem magyarázza ezt el; semmit sem tudatnak erről az emberekkel.

Tanítvány: Miért szavalják a taoisták is az „Amitábha buddha” és „Avalókitésvara bódhiszattva” neveket?

Mester: Csupán a *Ming*-dinasztiában bukkant fel a valóban rendszeres taoizmus. A korábbi *daó*knál nem létezett vallás; egy mester irányította csupán a tanítványok egy csoportját a művelésnél. Ámbár létezett emberek egy csoportja, ez nem rendelkezett egy teljes vallás formájával. A *Ming*-dinasztia után ez a forma nagyjában és egészében véve már megegyezett a buddhista kolostorok formájával és a vallás formájával. Mindazonáltal a *daó*knak nyugalomban kell művelniük magukat, egyedül és teljes nyugalomban művelniük magukat; ezért ennél nem létezik az összes lény átfogó megváltásának a szempontja. Ha mégis vallássá vált, mi a célja akkor ennek a vallásnak? Az egyik az, hogy lehetővé tegye az embereknek, hogy művelésen keresztül eljussanak a beteljesüléshez; a másik az, hogy a vallásnak az a hatása lehet a társadalomban, hogy az emberszív a jó felé fordul. Így a taoizmus is tenni kezdte ezeket a dolgokat. Taoista szertartásokat végeznek az emberek számára, vagy embereket is akarnak megváltani. Mert sok hívő tűnt fel, és akkor ők is embereket akarnak megváltani. Az emberek megváltásánál aztán már nem lehet szó csak egy vagy két emberről, mert azt nem emberek megváltásának hívják, hanem tanítványok vezetésének. Így ők is elkezdtek olyan megnevezéseket használni, mint buddha, bódhiszattva és arhát. Ezek a normál *daó*ok, akikről beszéltem; ők nem tartoznak a nagy *daó*khoz.¹¹ Ez az újkorban tűnt fel.

Tanítvány: Mivel egy másik qigongot gyakoroltam, egy futi behatolt a testembe. A fiam testébe is behatolt, és megtanította neki ezt a qigongot. Eltávolíthatom majd a futiját?

Mester: Ha egy ember csak közeledik, és nem lép be valóban ezen az ajtón, ha elmegy előtte, vagy csak egész idő alatt az ajtó előtt nézelődik, az a legszomorúbb! Mindezekkel a szavakkal azt akartam mondani neked, hogyan kellene viselkedned művelőként. Ha te azokat a dolgokat, amelyekhez ragaszkodsz, nem tudod elengedni, sohasem válhatsz művelővé. Akkor csak szenvedve ragaszkodhatsz azokhoz a dolgokhoz, amelyek ezt a szenvedést okozzák neked. Az igaz tanítványok számára nekem ezt mind el kell rendeznem, mindazonáltal neked művelőnek kell lenned. Mostantól fogva mindent el kellene felejtened, bezárólag azzal a mondattal, amelyben azt mondtam, hogy én elrendezném számodra ezt a dolgot. Neked egyáltalán nem szabad arra gondolnod, hogy mit tesz érted a mester; én semmit sem teszek érted. Tanuld egyszerűen a *Fát*; hagyd, hogy a *Dáfá* finomítsa. Ami a gyermekedet illeti, neked egyáltalán nem kellene többé arra gondolnod. Még ha egész életed hosszán át is ragaszkodsz ahhoz, te nem tudod megoldani. Ha elengeded a gondolatot, a megfelelő módon fogom elintézni ezt a dolgot.

Hogyan lehetne hát, hogy egy ember, aki eléri a beteljesülést, még mindig olyan sok problémával rendelkezzen? Hogyan lehet ezt megengedni? Én mindent meg fogok oldani számodra – nemcsak azt a haragot, amit életről életre halmoztál fel, hanem azokat a sorskapcsolatokat is, amelyeket kialakítottál. Nem könnyű dolog, hogy egy ember a beteljesüléshez művelje magát. A tartozás, amit életről életre halmoztál fel, és a harag, amit életről életre vissza akarsz adni, túlságosan sok; mindezt meg kell oldani számodra. Csak akkor juthatsz el a beteljesüléshez, ha egy igazi megvilágosult vagy, aki teljesen tiszta. Ha te sok dolgot elintézetlenül hagysz hátra, ha te a sok-sok adósságot és a sok-sok haragot, amivel adós lettél, nem fizeted vissza, hogyan juthatsz el akkor a beteljesüléshez? De te megint csak semmit sem tudsz ezekről a dolgokról, nem is tudod megoldani őket; így egész életed hosszán át csak ragaszkodni tudsz ezekhez a szenvedésben, és mégsem tudod megoldani őket. De mivel már rátaláltál a *Dáfára* – mit kellene jelentenie ennek, hogy te még ezekkel törődsz? Engedd el ezt a szívet. Talán nem tudsz még lélegezni, és talán nincs még egy őszinte gondolatod? Műveld magad pontosan a *Dáfában*. Ha valóban nem vagy képes arra, hogy megőrizd a többi részedet, akkor nem tudod legalább az őszinte gondolatokkal rendelkező részt megőrizned? Azonkívül a jövőben el fogsz jutni a beteljesüléshez; tehát hogyan tudnánk mi nem törődni azokkal a dolgokkal? De te annyira ragaszkodsz az ilyen dolgokhoz; mit kellene hát csinálnom veled? Mindegyik gondolat egy ragaszkodás; ámde ragaszkodások nem alakulnak ki egy-két napon belül.

Olyan hosszú időn át annyira ragaszkodó, annyira féltős; hogyan lehet ez művelő? Ha ezt keményen fejezem ki egy picikét, az előnyös számodra.

Tanítvány: *Egyes gondolataimat a gondolati karma okozza, és tudom, hogy ez egy lehetőség számomra, hogy átváltoztassam a karmát. Tanár, kérem, magyarázza el nekem, hogyan járhatok el ezzel.*

Mester: Engedd el ezt a ragaszkodást, és műveld magad nyíltan és őszintén – így megy ez! Ha közületek, tanulók közül az egyik itt el tudná engedni most azt, amit a szívetekben nem tudtatok elengedni, úgy én garantálhatom neked, hogy te erről a dolgról másképpen gondolkodsz majd, amikor ma kimész ebből a csarnokból. A művelés egy olyan folyamat, amelynél nektek a legmesszebbmenően el kell engednetek az emberi ragaszkodásokat. Miért fekszik hát olyan nagyon a szíveden ez a dolog? Ez a dolog, ami miatt olyan nagyon aggódsz, és amihez ragaszkodsz, egy fal – egy fal, amely megakadályoz abban, hogy magad mögött hagyd az emberi létet. Ezért kérek fel arra, hogy mindegyik gondolatod fokozatosan váljon el az emberi léttől, és menjen át egy isteni állapotba. Ámde a gondolataid mindegyike fennakad itt az embereknél, és nem tudja elhagyni őket. Ez úgy van, mint egy olyan hajónál, amelyik ki akar futni a tengerre, de amelynek a köteleit odaerősítették a rakparthoz. Sok kötelet erősítettek ott oda, és te nem tudsz kifutni, ha nem oldod el őket.

Tanítvány: *Egyes tanulók hosszú idő óta a betegségkarma-eltávolítás állapotában találhatók. Ez onnan ered, hogy ők egész idő alatt ezen a szinten maradnak, és nem tudnak megemelkedni?*

Mester: Ők tényleg túl hosszán maradtak ezen a szinten; más szóval a ragaszkodások túl hosszán maradtak meg. A tanulók között rendszerint két helyzet létezik. Egyesek azt mondják, hogy már túl hosszán ragaszkodnának az egészségügyi problémáikhoz. Mint tudjátok, a művelésnél nem csak arról van szó, hogy egyetlenegy célt érjete el. Miközben megemelkedsz, a karmádat is el kell távolítani. Ha ragaszkodsz a karmádhoz, nem tudod magad és a *xinxingedet* megemelni, és ebben az esetben ezen a vizsgán sem tudsz átjutni. Akkor nagyon sokáig fog elhúzódní. Ez azt jelenti, hogy a művelésnél nem tudsz előrelépéseket tenni, és ebben az állapotban akadsz fenn. Ha te valóban állhatatosan haladtál volna előre és megemelkedtél volna, ez a vizsga már régen mögötted lenne. Már olyan sok időt pazaroltál el, és mégsem tudod felismerni. Ellenkezőleg, még egy ragaszkodást is kifejlesztettél ennek a betegségnek a vonatkozásában, amely megrendíti a *Dáfában* való művelésbe vetett szilárd hitedet. Ez aztán ahhoz vezet, hogy máris további vizsgák következnek, mielőtt az egyiket átjutsz, és így a vizsgák nyomasztóvá válnak. Természetesen az sem zárható ki, hogy némely tanulóknak egyszerűen nagy karmájuk van. A művelés mármost bonyolult. De úgy gondolom, hogy legtöbbször ez azon múlik, hogy az ember túl lassan emelkedik magasabb szintekre, úgyhogy ez az állapot túl hosszán elhúzódní.

Tanítvány: *Egyes tanulókkal való találkozóin bizonyos alkalmakkor, illetve amikor tanulók meséltek Önnek helyzetekről és kérdéseket tettek fel, videókat vettek fel. Az rendben van, hogy megmutassuk ezeket a Fá-magyarázatokat?*

Mester: Ez nem jó! Egyáltalán nem jó! Az egyéni helyzetben senkinek sem engedélyezem, hogy hangszalagra vagy videóra vegye fel, de némelyik feltétlenül egy kazettás magnót akar a zsebébe rejteni. Ő eltitkolja ezt előlem, ám valójában ezt saját maga elől titkolja el. Mert az egész művelésednél, az egész megemelkedésednél te saját magadat műveled. Minden elrejtett dolog gyerekségekre hasonlít. Amit én egyéni helyzetekre vonatkoztatva magyaráztam el, annak nincs általános érvényűsége. Ha olyan dolgokat mutatsz meg, amelyek nem általános érvényűek, akkor az nem zavarja meg a többieket? Én mondom neked, ezek a *Fá*-alapelvek nagyon nagyok. Én nagy keretekben és egészként magyarázom el a *Fát*; nem magyaráztam el részleteket neked. Ha elmagyaráztam volna őket, nagyon nehéz lenne számodra, hogy műveld magad. Te egyike vagy azoknak, akik a *Dáfában* művelik magukat, és az, hogy felelős vagy a *Dáfáért*, azt jelenti, hogy saját magadért vagy felelős. Ha a *Dáfá* csak egy lépéssel is letérne az útról, többé nem térhetnél vissza. Ha a *Fá* nem lenne őszinte, nem tudnád a beteljesülésig művelni magad.

Tanítvány: *Én megtanultam, hogy magamba nézsek, és tudatosan eltávolítsam a fejemben levő rossz gondolatokat; de ha néha rámutatok valaki más rossz gondolataira, akkor megharagszik rám. Akkor karmát hoztam létre?*

Mester: Ez nem hoz létre karmát. Az jó, hogy képesek vagyunk arra, hogy felismerjük a ragaszkodásainkat, mindazonáltal nem kellene minden apróság miatt aggódnunk.

Ami azt illeti, hogy másoknak felmutatod: te jó szándékkal mutatod fel másoknak, és ezt kellene csinálnod. Ti művelitek magatokat, és akkor talán nem akartok jót másoknak? Először másokra kellene gondolnotok. Ha te látod, hogy egy másiknak hibái vannak – mert bizony ő is a művelésnél van –, miért nem mondd meg akkor neki? Teljesen mindegy, hogyan reagál rá, ha ezt meg kellene mondani neki, akkor mondjátok meg neki. Ti ezt jóságos szívvel teszitek; ezt látta a Mester. Nektek nem szükséges megmutatnotok ezt a többieknek. Ami azt illeti, hogy ő nem fogadja el: Teljesen mindegy, hogy elfogadja-e vagy sem, te megérintetted azt a ragaszkodást, amit el kellene távolítania. Úgy gondolom, hogy ez mindenestre előreviszi. Ha nem tudja azonnal felismerni, úgy talán később ismerheti fel. Ha még nem tudja felismerni, úgy én mások száját fogom használni, hogy még egyszer kopogtassak nála. Ha még mindig nem fogja fel, akkor hagyom, hogy fejfel menjen a falnak, és egy nagy dudort szerezzen. (Mindannyian nevetnek.) Ezt csak tréfából mondom! Valójában a művelésnél mármint emberi ragaszkodásokat távolítanak el. De ha pontosan tudni akarod, hogyan kell művelnie magát az embernek, neked a *Zhuán Fálun* könyvet kell olvasnod, éspedig újra és újra olvasnod. Ha viszont felfedezted a ragaszkodásodat, és mégsem akarod eltávolítani, akkor az a te saját ügyed. Ha te saját magad nem tudod felfedezni azt, és a többiek felmutatják neked, és te rosszul érzed magad a szívedben, neked a *Zhuán Fálunt* kellene a kezébe vened és olvasnod. Az olvasásnál nem szükséges meghatározott szándékkal rendelkezned. Vedd a *Zhuán Fálunt* úgy egyszerűen a kezébe, teljesen mindegy, hogy kínaiul, angolul vagy egy más nyelven; üsd fel egyszerűen tetszőlegesen, ez a bekezdés garantáltan rád vonatkozik. Te megcsinálhatod egyszer, ez garantáltan így van. De nem kellene ebből tesztet csinálnod. Az érzület, hogy le akard tesztelni, akkor nagyon rossz; ez akkor könnyelmű a *Fával* szemben. Ezért nem működik, ha le akard tesztelni; nem is fog többé működni.

Tanítvány: *Majdnem két év óta tanulom a Fát; a xinxingem is emelkedik. De a testem vonatkozásában nem voltak nagy nehézségeim. Törődik még velem a Mester?*

Mester: Már két év óta műveled magad. Gondold csak át, ha nem törődtem volna veled, már régen kimentél volna ezen az ajtón. Tulajdonképpen nem kellene másokkal összehasonlítanunk magunkat. „Egy másik nagy nehézségbe ütközött. Összeütközött egy autóval, és ennél megrongálta az autót, de vele semmi sem történt. Ilyesminek kellene megtörténnie egyszer velem is.” A művelés körülményei mindenki számára különbözőek. Számodra talán nem úgy rendeztem el, és más módszereket használtam arra, hogy segítsek neked eltávolítani a karmádat. Ha mindenkinél egyforma lenne, nem lenne szükséges többé művelnetek magatokat. Már egy pillantásra világos lenne. Mindegy, hogy mibe ütköznél, ugyanaz lenne, mint nála. „Akkor ugyanúgy viselkedem.” Akkor ez már nem lenne művelés. Ezért a helyzet mindenki számára teljesen különböző.

Tanítvány: *A gyermekem hozzászólt, hogy gyakran hallgassa a Tanár Fá-magyarázatainak a kazettáit. Az elalvás előtt is lejátszom ezeket neki. Ez ahhoz vezethet, hogy később felnőtként álmos lesz, mihelyt hallja a Fát?*

Mester: Nem! Ezt jól csináltad. A gyermek szívesen hallgatja, mivel az eredeti természete tiszta és megérti. Mindazonáltal három éves koruk után a gyermekek eredeti dolgai fokozatosan kevesebbek lesznek; befedik őket. Három és hat éves koruk között a gyermekek még nagyon ártatlanok, de hat éves koruktól aztán már könnyen kialakítanak nézeteket.

Tanítvány: *Hogyan ültetik el a sorskapcsolatokat a műveléshez?*

Mester: Némelyeket közülük különböző szinteken kötöttek meg. Léteznek olyanok is, amelyeket itt az emberek között kötöttek meg.

Tanítvány: *Mostanáig a mi területünk Dáfá-anyagait¹² még nem terjesztették nagy mennyiségben a nyilvánosság számára. Létezik erre egy bizonyos ok?*

Mester: Ti nagyon jól műveltétek magatokat. A forma szempontjából nagyjában és egészében véve a *Dáfá* formájában művelitek magatokat; ez tehát nem probléma. Ami az anyagokat illeti, úgy némely területeken talán léteznek, másokon nem. A szárazföldi Kína némely területein emberek tucatjai olvasnak együtt egy könyvből. Nagy hiány uralkodik a könyvekből; vidéken ez még rosszabb. Nagyon sok könyv hiányzik. Mindezeket a problémákat meg fogják oldani.

Tanítvány: *Hogyan érthetjük meg jobban a Fát a Fá alapján?*

Mester: A fő ok arra, hogy az ember nem a Fá alapján érti meg a Fát, az az, hogy az emberek a hétköznapi emberek nézeteivel szemlélik a Fát, és hétköznapi emberek fogalmaival beszélnek a Dáfáról, úgy, mint egy kívülálló. Ha valaki valóban a Fá-alapelvek alapján érti meg a Fát, akkor az, amit mond, Fá lesz, és a viselkedése is egy Dáfá-tanítványé lesz. Ez azt jelenti, hogy szorgalmasan műveli magát. A beszéde más. Arról beszél, hogyan lehet az ember még szorgalmasabb, miközben állhatatosan előrelépéseket tesz a művelésben. Azok viszont, akik nem tudnak a Fá alapján beszélni a Fáról, csak érzékileg ismerik fel, vagy a hétköznapi emberek érzületeihez ragaszkodnak; egyszerűen csak jónak találják a Dáfát, és hétköznapi emberi fogalmakkal beszélnek a Fáról. Normális módon ez így van; a különbségek jelentősek.

Tanítvány: *Újabban lagymatag és tunya vagyok. Mindennél, amit teszek, nem igazán vagyok ott. Ez lustaság?*

Mester: Légy szorgalmas! Ébredj végre fel! Én mondom nektek, ez is a démontermészet egyik megjelenése, amit a gondolati karma okoz. Hagyja, hogy pontosan egy ilyen állapotban legyél, úgy, hogy ne juthass előre. Ha a Fát a Fá-alapelvek szempontjából tudod megérteni, és valóban szorgalmasan haladsz előre, akkor át tudod törni.

Tanítvány: *A hároméves unokám nagyon szívesen nézegeti a Mester és a Fálun képeit. Azt is mondja: „A Fálun forog a mennyben és a földön; a beteljesülés az hazamenés.” De az apa gyakran zavarja a gyermeket, amikor a Fát tanulja. Némely dolgoknál nem avatkozhatok be közvetlenül.*

Mester: Először saját magadnál keresd az okokat. Mivel az apja ezt nem érti, és nem hagyja, hogy művelje magát, nem is kellene ezt tenned az ő jelenlétében. Gondold csak át, a művelés a leghelyesebb dolog, amit az ember tehet. Mivel az apja nem érti, és te sem tudod világosan elmagyarázni neki, akkor hát később mondd el a gyermeknek. Tudod, hogy ő nem egy közönséges gyermek. Még csak három éves, de a szavai nem olyasmik, amiket hétköznapi emberek mondhatnak.

Tanítvány: *Léteznek hasonlóságok a hétköznapi emberek előrelépésre való törekvése és azok között a ragaszkodások között, amelyekről Ön beszélt?*

Mester: A kozmikus Dáfá teremtette meg a különböző szintek élőlényei számára a létkörnyezeteket és a különböző szintek élőlényeit. Az emberek a legalacsonyabb szinten találhatók, és olyan élőlények, akiket a kozmikus Dáfá teremtett. Ezen a szinten megteremtette az emberek számára azokat az alapelveket, amelyeket tudniuk kell. Ami most a Dáfával való hasonlóságot illeti, nem tudok egyetérteni veled. Lehet, hogy az emberek előrelépésre való kívánsága valami jó dolog az emberek számára, de ez csak a hétköznapi emberekre érvényes. Itt én a művelőkről beszélek. A művelők jól végzik el a feladataikat a munkánál és a tanulásnál, de nem ragaszkodnak hozzájuk.

Tanítvány: *Az ragaszkodás, ha az ember szorgalmasan tanul az iskolában, és arra törekszik, hogy az első legyen?*

Mester: Ezt a kérdést már világosan elmagyaráztam. Sok gyermek nemcsak a Fát tanulja jól, hanem az iskolában is osztályelső. Sokaknál van ez így, nagyon sokaknál. Mindazonáltal nincs úgy, hogy ők ragaszkodnak a jó teljesítményekhez, hanem a Dáfában való művelés révén megértették, mit kellene tenniük. Helyesen tudják kezelni a tanulás és a Fá közötti kapcsolatot; mert egy diáknak jól kellene tanulnia. Ez a Fá-megértésükre vezethető vissza, mivel az embernek mindenütt jó embernek kellene lennie. Ha tudja, hogy diákként jól kellene tanulnia, akkor természetesen jól is tanul. Ameddig szorgalmasan tanul, és jól intézi el a feladatait, teljes bizonyossággal jó iskolába járhat, vagy felvehetik az egyetemre. De ez nem onnan ered, hogy ő jó iskolákhoz, jó teljesítményekhez és az egyetemhez ragaszkodik. Én gyakran mondom, ha egy embernek megvan a kívánsága, hogy csináljon valamit, ha meg akar kapni valamit, normális módon az ellenkezőjét éri el. Ha egyszerűen csak arra gondol, hogy jól csinálja ezt a dolgot, akkor már természetes módon eléri.

Tanítvány: *Az ragaszkodás, ha az ember időt és erőfeszítést fektet be a munkánál, és egyre jobban akarja csinálni a dolgait?*

Mester: Ha te a munkánál nagyon hanyag vagy, és nem tudod jól elvégezni a munkát, úgy azt gondolom, hogy neked nem jó a lelkiismereted, amikor megkapod a fizetésedet. Mert egy művelőnek mindig jó embernek kellene lennie. Ő viszont nem azért jó ember, hogy jó ember legyen. Te művelő vagy; ezért neked mindezt jól kellene csinálnod. Így viszonyul ez ehhez.

Tanítvány: *Én aggódom amiatt, hogy nem fogom sikeresen művelni magam. Elhatároztam magam, hogy a következő életben tovább művelem magam, ha ebben az életben nem járok sikerrel.*

Mester: Te nagyon határozottnak tűnsz, valójában egy picikét sem vagy határozott. Mi van hát, ha a következő életben újra ebben az állapotban vagy található? „Akkor hát a következő életben művelem magam tovább”, vagy nem?! Ha te szilárdan eltökélt vagy, hogy ne szalaszd el ezt a sorsalkalmat, teljes bizonyossággal a beteljesüléshez művelheted magad ebben az életben.

Tanítvány: *Most már tudom, hogy a Fálun Dáfát nem fogják terjeszteni a későbbi emberek között. Akkor nem is szükséges többé, hogy tovább műveljem magam a következő életben. Helyesen látom ezt?*

Mester: Te azt mondtad, hogy ebben az életben nem tudod a beteljesüléshez művelni magad, és ezért a következő életben tovább akarod művelni magad, de mivel a következő életben nem fog *Fálun Dáfá* létezni, nincs értelme művelni magad ebben az időben. Te feltetted ezt a kérdést, ez azt mutatja, hogy neked még megvan a kívánságod, hogy műveld magad. Haladj állhatatosan előre; engeddd el ezt a ragaszkodást, és műveld magad valóban. Mit nem tudsz hát elengedni? Hiszen tudjátok, semmi sem véletlen, ami felbukkan ebben a világegyetemben. Valami ilyen nagy dolog bukkant fel az emberi társadalomban; lehet ez véletlen? Nekem nem szabad kimondanom, mi fog történni a jövőben az emberiségnél, különben csak azért jönnél tanulni. De akkor ezt ragaszkodással való tanulásnak hívnák. Úgy gondolom, hogy az ok, ami miatt nem tudsz állhatatosan előrehaladni, abban rejlik, hogy nem érted meg elégségesen a *Fát*. Azért hogy megoldd ezt a problémát, egyszerűen többet kellene olvasnod a könyvet. Hiszen olyan kevés időbe kerül, hogy olvasd a könyvet; sem az inaidat és csontjaidat nem fáraszthatja ki, sem a szívedet és az akaratodat nem hagyhatja szenvedni. Olvasd többet a könyvet, oldd meg ezt a problémát, és azután nézd csak hát meg, hogy tudsz-e állhatatosan haladni előre, és tudod-e tovább művelni magad.

Tanítvány: *A hongkongi tanulók üdvözlik a Mestert!*

*Mi nagyon sajnáljuk a Mesterről és a Fálun Dáfáról szóló elferdített tudósításokat a hongkongi médiában. Nyílt leveleket küldtünk a médiumoknak, hogy kijavítsák a pontatlan és elferdített tudósításaikat. Miután meghallgattuk a Mester Fá-magyarázatait Sydney-ben¹³ és Új-Zélandon¹⁴, mi, tanítványok még elszántabbak vagyunk, hogy továbblépjünk a Mester Fálun Dáfájának az útján; ők valóban művelik magukat és terjesztik a *Fát*.*

Mester: Köszönöm nektek! (taps) A *Fálun Dáfá* számára nem lehetséges, hogy a világon minden embernek odaadja a könyv egy példányát, és az sem lehetséges, hogy Kínában a több mint egy milliárd ember mindegyikének odaadja a könyv egy példányát, és aztán megítélje, hogy melyik pozíciót kellene elfoglalnia. Az embereknek van egy tiszta oldaluk és egy homályos oldaluk is. Még ha felszínesen nézve nincsenek is tudatában, ámde nekik mind van egy tiszta oldaluk. Amikor az emberek a „*Fálun Dáfá, Zhen, Shan, Ren*” szavakat hallják, a fejükben néhány gondolat fog felbukkanni. Attól függően, hogy mit gondol ebben a pillanatban, ez meghatározhatja a jövőjét, és megállapíthatja a pozícióját. Ezért mindegy, hogyan tudósítottak róla, és hogyan jártak el vele, – ahogyan tegnap már megmondtam, az emberek a világ szinte mindegyik szegletében értesültek az eseményekről; mindenki meg fogja alkotni a saját gondolatait erről. Ez nem egy egyszerű dolog. Egy ilyen komoly *Dáfánál*, gondoljátok csak át, mindegy, hogy mit is írt egy újságíró, neki mindazért vállalnia kell a felelősséget, amit csinált. És ez nem minden, mert a jövőben a hétköznapi emberek társadalmában minden egyes ember és mindegyik élőlény felelősséget fog vállalni mindazért, amit csinált. Ez egy abszolút igazság, ez valóban és igazán így van. A *Dáfá* megtámadása nem csekélység, mert az emberek ez a *Fá* teremtette. Ha egy ember szemben áll vele, hova kellene akkor mennie?

Tanítvány: *Miután én, az Ön tanítványa, elolvastam a „Hong Yin”¹⁵ című könyvet, könnyek folytak le az arcomon. Sok hasznot húztam belőle. Ez egy további megfizethetetlen könyv a művelésünk számára.*

Mester: Ebben a könyvben főleg a művelés dolgairól írtam, és arról, aminek köze van a *Fához*. Úgy találok, hogy talán előnyös a művelésetek számára; így kiadtam.

Tanítvány: *A pekingi eseményeknél elnézést kellene gyakorolnunk és megszilárdítanunk a *Dáfát*.*

Mester: Természetesen helyes, hogy az ember művelheti saját magát. Ha viszont mások azt mondják, hogy te egy eretnek *Fát* gyakorolsz, és aztán ezt nem is veszed a szívedre, akkor azt mondom, hogy valami nincs rendben többé. Éspedig azért, mivel mindegyik tanuló a *Dáfában* műveli magát, és tudja, hogy milyen értékes a *Dáfá*. Ha te megbecsülöd a *Dáfát*, ez azt jelenti, hogy te saját magadat is megbecsülöd. Miközben *Dáfát* tanultok, gyakran fognak megpróbáltatások adódni, az álmaitokban, a napi munkátok során vagy a napi élethez is. Ezek olyanok, mint a tesztek, amelyeket egy bizonyos tanulási időszak után végeznek el, hogy leellenőrizzék, vajon szilárdak vagytok-e, és jól tanultatok-e. És megmondhatom nektek, hogy akkor is létezni fog egy vizsga, amikor végül eljuttok a beteljesüléshez a *Dáfában*.

Tanítvány: *Ha eltávolítják azokat a betegség-géneket, amelyek nemzedékeken át öröklődtek tovább, létezik akkor ennél a veszteség és nyereség kérdése az ettől érintett embereknél, például azoknál, akik ezt véghezviszik, és azoknál a gyerekeknél, akik utána születnek, tehát mind ebben a dimenzióban, mind más dimenziókban is?*

Mester: Hogyan kellene kifejeznem? A más dimenziókban levő dolgokat te nem érintheted meg. Az emberek tényleg folyamatosan kutatják tovább az élet területét, de az, amit tudhatnak, csak annak a legfelszínesebb emberi testnek a dolgai, amelyik molekulákból áll. Ámde az emberek sohasem fogják megtudni, hogy lényegében milyen tényezők alkotják az emberi életet. Bár az emberek megpróbálnak eljutni az emberi élet mélyére, és kikutatni, hogy mi az élet valójában, ez mindig rejtély fog maradni az emberiség számára. Nem engedik meg az embereknek, hogy valaha is megtudják. Ahhoz a kérdéshez, hogy az emberek nem lesznek-e többé betegek, ha eltávolítják a betegség-géneket az örökítőanyagból, úgy ez nem így működik. Az emberi test már olyan tényezőket rejt magában, amelyek betegségeket okoznak. Ezenkívül a patológusok felfedezték, hogy a betegségeket nem azok a tényezők okozzák, amelyek korábban betegségek okozóinak számítottak. Tehát az nem lehetséges, hogy az ember mentes legyen a betegségektől.

Én a művelés álláspontjából magyarázom el: Ha egy embernek soha nincsenek egészségügyi problémái, akkor a halál után teljes bizonyossággal a pokolba fog menni. Miért? Ha egy ember csak karmát hoz létre, de nem törleszt karmát, a karma túl sok lesz. Ezért vannak az embereknek betegségeik és fájdalmaik, nehézségeik az életben, megpróbáltatásaik és kemény időszakaik. Mindez az emberek karmáját távolítja el; lecsökkenti a karmájukat. Különösen, ha valaki beteg, akkor viszonylag nagy karma távolodik el. Tehát jó betegségeket elkapni? Természetesen nem. Ha valaki nem tesz rossz dolgokat, ritkábban lesz beteg. Akkor ez azt jelenti, hogy az embereknek nem szükséges eltávolítaniuk a kórokozó géneket? Ha az emberek csinálni akarnak valamit, úgy hát meg kellene csinálniuk – ez az emberek dolga. Én csak ezt az alapelvet magyaráztam el nektek. Az emberek mindig kutatni akarnak valami után, és egyre az úgynevezett fejlődéshez ragaszkodnak. Mindig ezek a hóbortos gondolataik vannak, tehát csinálhatják egyszerűen tovább, és megtehetik ezt. Mert a mai tudomány már minden területet áthatott, az élet mindegyik mégolyan kicsi területét is. Úgy tűnik, hogy minden érte él és érte létezik. Jogodban áll effajta kutatást végezni, mivel az emberek ma egyszerűen ezek között a körülmények között élnek. Ez egyszerűen a te munkád. Mivel már úgyis csinálod, úgy azt gondolom, hogy lehetőleg jól kellene csinálnod. Ennél nem létezik egy probléma sem.

Ami a nyereség és veszteség kérdését illeti, úgy ennek semmi köze a műveléshez. Te csak a munkádat végzed. A munka és a művelés különálló, két különböző dolog. A munkád nem helyettesítheti a művelésedet, de a *xinxinged* és a művelési állapotod visszatükröződik a munkádban és a minden dolog iránti magatartásodban.

Tanítvány: *Ha a világegyetem egy rendezett rendszer és az energiája korlátlan, hogyan illeszkedik be akkor a modern káoszelmélet a világegyetemnek ebbe a rendező rendszerébe?*

Mester: Teljesen mindegy, hogy milyen kaotikusan folyik ez itt az embereknél, és milyen sok elmélet is létezik, – Kína ősi koraiban több száz iskola létezett minden lehetséges gondolkodási irányzattal, és az újkorban is léteznek különböző filozófiai elméletek és vallási tanok. De teljesen mindegy, hogy mit mondanak és csinálnak, ezek mind ezen a szinten levő dolgok; nincs befolyásuk a világegyetemre. Megnevezek nektek egy példát. Lehet, hogy úgy hangzik, mintha másokat ócsárolnék, de valójában nem teszem azt. Én csak egy példát nevezek meg: A szemétdomb minden lehetséges szagot áraszt, és te nem akadályozhatod meg ezt. Ez csupán a káosz egyik megjelenési formája ezen az emberi helyen; tehát nincs közvetlen kapcsolata a világegyetemmel. Mindazonáltal

a káoszon keresztül láthatjuk az emberszívet, és felismerhetjük, hogy kinek vannak még őszinte gondolatai.

Tanítvány: *Egyszer ráadásul 8 óra és 20 perc hosszát bírtam ki a lótuszülést. Azután mindig sántítottam, de most már sokkal jobb lett. Valóban hibásan csináltam?*

Mester: Több mint 8 órán át, ez viszont nem kis próbatétel. A gyakorlásnál a lehetőségeinknek megfelelően leginkább hosszabban kellene végeznünk a gyakorlatokat, az jó. Ha viszont már átlépted a határodát, és te feltétlenül ilyen hosszan akarod végezni a lótuszülést, ha feltétlenül meg akarsz csinálni valamit – természetesen a műveléshez való szív nagyon jó –, lehetne-e ez egy másik ragaszkodás? Ha valóban ragaszkodsz a lótuszüléshez, ez talán olyasmit okozhatna, ami által felismerheted, és tisztában leszel vele. Ezért úgy gondolom, hogy a művelészeteknél egyetlen ragaszkodásnak sem kellene lennie. Ha feltétlenül az első akar lenni az ember, ha feltétlenül el akarja érni, hogy egy másik se csinálja hosszabban a lótuszülést, vagy ha egy másik ragaszkodás jött létre, garantáltan az ellenkezőjét fogja elérni. A *Dáfában* való művelésnél neked semmiképpen sem szabad ragaszkodásokat kifejlesztened – csak eltávolítanod szabad ragaszkodásokat.

Ha a művelés hosszú ideje után természetes módon tudod olyan sokáig kitartani a lótuszülést, és ha megvan rá az idő, mivel otthon nincs sok tennivaló, és olyan sokáig végzed a lótuszülést egy huzamban, akkor úgy találom, hogy ez rendben van. De ennél van még valami. Én azt mondtam, hogy a mi *Dáfánk* nem szólít fel arra, hogy az ember hosszú időn át művelje magát a meditációban. Olvasd többet a könyvet, és tanuld többet a *Fát*. Neked tiszta fejjel kellene művelned a szívedet, és megemelned magad a *Fában*. Maguk a művelési gyakorlatok a beteljesülés elérésére való segédeszközök. Ezért úgy gondolom, ha te ezt a nyolc órát a *Fá*-tanulásra használtad volna, akkor nagyon megemelkedtél volna. Tulajdonképpen korábban már mondtam nektek, hogy amikor elkezdtem terjeszteni ezt a *Fát*, én már figyelembe vettem, hogy az embereknek hogyan kellene művelniük magukat a hétköznapi emberek társadalmának az állapotában. Mivel az idő nagyon szűkös, sok embernek, aki elfoglalt a munkájával, teljes bizonyossággal nincs ideje, hogy olyan sokáig végezze a lótuszülést.

Tulajdonképpen ezt már megemlítettem egyszer. Még ha csak egy félórnyi idő is van a lótuszülés számára, akkor sem foglak hátrahagyni. Azt illetően, amit a gyakorlatokon keresztül kell megoldani, nem fogsz hátramaradni – a mi művelési formánkat éppenséggel pontosan ilyen helyzetekre gondoltuk el. Ha közületek mindenki minden nap nyolc óra hosszán át meditálna, akkor a hétköznapi emberek társadalmának a munkáját többé senki sem végezné el, és mások nem tudnának többé megérteni bennünket. Ez nem lenne helyes. Amit elmagyarázok, az egy alapelv. Nem jelenti azt, hogy nem szabad ezt vagy azt tenned. Ha nagyon sok idő van, és a lótuszülést természetes módon nagyon sokáig tudod kitartani, akkor semmi ellenvetésem sincs ellene. Amire gondolok, az az, hogy semmit sem kellene tenned ragaszkodások alapján.

Az én gondolkodásmódom inkább a keleti emberek gondolkodásmódja. Éppen azért beszéltem pontosan így, hogy mindig megemlítsem egy dolog mindkét oldalát. Nem vagyok biztos benne, hogy a fehér tanulók megérthetik-e ezt. Meg tudjátok érteni? (taps) Jó. Az én gondolkodásmódom a *Fá* magyarázatánál gyakran a keleti emberek gondolkodásmódja; azért kérdeztem meg ezt tőletek.

Tanítvány: *Ha egy élőlény a három világgörön belül jött létre, akkor az nagyon nehéz, ha ki akarja művelni magát a három világgörön túlra?*

Mester: Nem feltétlenül. Korábban ez nagyon nehéz volt a művelésnél; azt lehet mondani, hogy ez lehetetlen volt. Ugyan az összes lény átfogó megváltásáról beszéltek, de valójában csak azokat váltották meg, akik az ő saját világukból jöttek le. Pontosan úgy, mint Sákjamuni buddhánál és Jézusnál, akik azért jöttek le, hogy embereket váltsanak meg. Az ő emberfajuk területén mindenkinek megváltást ajánlottak fel. De még mindig léteztek bizonyos korlátozások. Jelenleg a világegyetem minden élőlénye újlag meghatározza a helyzetét. Tehát ebben a tekintetben alkalmasint léteznek majd esélyek. Csak azon múlik, hogyan jár el mindezzel egy élőlény.

Tanítvány: *A mi Dáfánk tartalmazza a buddhista, a taoista és a különleges iskolák alapelveit. Van-e a más tathágaták által felismert és tanúsított Fá-alapelveknek vezető hatása ránk?*

Mester: Nincs. A *Dáfá* magában foglal mindent, de neked nem szabad hozzáadnod valamilyen kis út, egy kis iskola vagy egy tathágata alapelveit. Ezek csak a megértésedet torzíthatják el, mert nem helyezhetik magukat egy sorba a kozmikus *Dáfával*. A *Fá* a megértés és megvilágosodási helyzet¹⁶ különböző szintjeit teremtette meg. Minden, amit a *Dáfában* műveltek, olyan tényezőket is tartalmaz, hogy hogyan ismeritek fel és igazoljátok a *Fát*. Ez akkor az a megvilágosodási helyzet, amit ti saját magatok értek el.

Mellékesen mondom nektek még egy dolgot. A jelenlevők között némelyek első alkalommal vannak nálunk. Még nem olvasták a könyvemet, és a tanulóink vagy a rokonaik hozták magukkal őket. Ez azt jelenti, hogy valószínűleg sorskapcsolat, hogy itt ültök. Mégis meg kell mondanom nektek, hogy nincs időm megválaszolni a kérdéseiteket. Miért? Nem olyan egyszerű számomra, hogy itt legyek. Egypár év óta csak ezt az egy *Fá*-konferenciát szervezték meg, és a tanulóimnak sok kérdésük van a művelésükkel kapcsolatba, amit meg kell válaszolnom. Tehát az idő rendkívül értékes a művelők számára; ezért nem adhatom nektek ezt az időt. Kérlek, értsétek meg ezt. Miért? Mivel azok a kérdések, amiket feltesztek, inkább a hétköznapi emberek kérdései; és én nem törődöm a hétköznapi emberek társadalmának a dolgaival. Valaki éppen megkérdezte: „Ha a Mesteretek olyan tehetséges, miért nem serkenti akkor az ország gazdaságát?” Mindenki tudja, hogy az emberi társadalom bizonyos törvényszerűségek szerint fejlődik. Azt, hogy melyik lépésnél hogyan kellene kinéznie, az istenségek határozzák meg. Buddhák, *daók* és istenségek őrzik meg mindezt. Semmiképpen sem engedik meg, hogy tetszőlegesen esztelenséget űzzenek. Ha olyan sok istenség csinálná azt, amit akar, – még csak a gazdaság lendületbe hozásáról sem szükséges beszélünk – a menny alatt már régen minden káoszban lett volna.

De ennek a kérdésnek a szempontjából nézve, először is ő nem a művelőink egyike, másodsor provokálni akar, és harmadszor a gondolkodásánál az emberek álláspontjából indul ki. Az istenségeknek azt kell tenniük, amit az emberek kérnek tőlük? A mennynek azt kell tennie, amit az emberek akarnak? Az istenségeket az emberek parancsai irányítják? Te úgy találsz, hogy fontos az ország gazdaságát lendületbe hozni; de tudod, az istenségek egészen más dolgokat tartanak még fontosabbnak! Tudod, az embereknek nincs szerencsájuk, mivel az erkölcsük romlott, és az emberszív olyan rossz. Ha az emberszív újra jó, az embereknek szerencsájuk lesz, és gyarapodni fognak. Megérted ezt az alapelvet? Az emberek olyan rosszá váltak, de mégis ezt és azt akarják; ki fogja hát neked adni? Itt nem valamilyen népről vagy valamilyen országról beszélek; én itt egy általános érvényű *Fá*-alapelvet magyarázok el. Így működik ez. Ha az ember szerencsét akar, ha az emberek szerencsével akarnak rendelkezni, törleszteniük kell a karmájukat. Csak nagy erénnyel válhatnak az emberek jómódúvá és erőssé. Először is az embereknek jó szívvel és kevesebb karmával kell rendelkezniük; máskülönben nemcsak a gazdaság fog hanyatlani, hanem folyamatosan természeti katasztrófák és ember okozta szerencsétlenségek is fognak létezni. De az emberek nem ismerik ezt fel; azt sem tudják, hogy mindennek megvan a maga rendje. Egyszerűen úgy vélik, hogy egyszerűen mindent megtehetnek, amit tenni akarnak.

Tanítvány: *Azoknál a rossz embereknél, akik elkötelezték magukat a gonosznak, ezt a sorsukban rögzítették le, úgyhogy meg lehet bocsátani nekik?*

Mester: Nem, ezt nem lehet. Amikor azt mondják, hogy minden előre elrendelt, ez arra a tényre vonatkozik, hogy az emberek életútját elrendezték. A *Fában* már megemlítettem, hogy két helyzet létezik, amelyben egy ember sorsát meg lehet változtatni, amelyben ezen ember számára meg lehet változtatni az elrendezést. Az egyik az, hogy egy ember rátért a művelés útjára; az életútjára nem láttak előre művelést, tehát az egész életútját újólá el kell rendezni. A másik eset az, hogy egy ember rosszat tesz, és ez megváltoztathatja a sorsát. Ha ő vég nélkül rosszat tesz, ez ráadásul az egész élete sorsát megváltoztathatja. Ha valaki semmi rosszat sem tesz, karmát sem hoz létre. Ha viszont rosszat tesz, meg lehet változtatni a sorsát, meg lehet változtatni a korábbi elrendezést. De ami rá vár, az a rétegről rétegre való megsemmisítés, hogy megfizessen mindenért, amit tett. A művelés tényleg megváltoztathatja az életutat, erre nem léteznek más módszerek.

Tanítvány: *A Zhuán Fálun olvasásánál gyakran fordul elő, hogy sok magas és mélyreható alapelvet olvasok, és azonnal újra elfelejtem. Miután meghallgattam a *Fá*-magyarázat kazettáit, azonnal újra elfelejtek mindent.*

Mester: Ez teljesen normális. Egyrészt ez azon múlik, hogy kezdetben túl sok rossz dolog van a fejedben; másrészt az a részed, amelyik a *Fát* tanulta, emlékszik rá. Ez az a rész, amelyik

sikeresen művelte magát. Minél tovább lépsz előre a művelésben, és minél gyorsabban emelkedsz meg, annál gyorsabban választják le azt a részedet, amelyik befejezte a művelést. Leválasztják, mihelyt elérte a mércét. Mihelyt leválasztották, nincs többé kapcsolata a felszínen levő részeddel, amelyet még nem műveltél készre. Ezért az az érzésed, hogy mindent elfelejtettél. Ez azt jelenti, hogy egy részed már nincs ott. Miután elérte a mércét, és teljesíti a *Fá* követelményeit, megemelkedik. Az a rész, amelyik megemelkedett, most istenséggé vált, és semmiképpen sem szabad összekeverni az emberekkel. Természetesen ez sincs abszolút így. Mert korábban a hegyek és erdők mélyén való művelésnél nem így volt, mivel azok nem kerültek érintkezésbe a hétköznapi emberek társadalmával. Ám a *Dáfá*-tanítványok a hétköznapi emberek társadalmában művelik magukat, és azt egyáltalán nem engedik meg, hogy az isteni rész ugyanazt tegye, mint egy ember; ezért kell leválasztani. Teljesen mindegy, hogy te ezen az oldalon jól csinálod-e vagy sem, az az oldal, amelyet készre műveltél, mozdulatlan marad, és nem avatkozik bele az emberi dolgokba. Így biztosítják, hogy a készre művelt részed ne essen le, és folyamatosan csak felfelé emelkedhess. Ez a legjobb módszer.

Ezért van néha az az érzésed, hogy megint elfelejtetted, vagy némi idővel egy vizsgán való átjutás után az az érzésed, hogy egy ragaszkodás valahogyan visszatért. Ez éppenséggel pontosan onnan ered, hogy a készre művelt részt, amelyik elérte a mércét, leválasztották. Tehát ez az oka. De ugyancsak nincs is egészen így. Ha te folyamatosan valóban műveled magad, akkor emberként a felszínen levő részed egyre inkább megváltozik, és te is egyre többet tudsz megjegyezni a *Fá*-ból. Ezért ez egy olyan dolog, amelyik egy bizonyos időben fel fog merülni, és ez normális.

Tanítvány: *Most egyre kevesebbet akarok beszélni, és meglehetősen könnyedén veszek mindent. Azonkívül hajlok arra, hogy dolgokat felejtsek el. Ez egy helyes állapot?*

Mester: Az, hogy az ember könnyen elfelejt valamit, még egy másik körülménytől is függ. A hétköznapi emberek mindennapjaiban, különösen Kínában, sokan foglalkoznak ármánykodásokkal, harcokkal és emberek közötti súrlódásokkal. Ez nagyon rossz gondolatokhoz és gondolkodásmódokhoz vezetett, amelyek teljes ellentmondásban állnak a művelők gondolataival. Az emberek már hozzászoktak ehhez. Mihelyt töprengésbe jutsz, a gondolkodásod ebbe az irányba megy, és rossz gondolatok kelnek életre. Mit tehetünk ellene? Először is lezárom egyszer a gondolataitoknak ezt a részét, avégett hogy egyáltalán még csak ki se bontakozhasson, és aztán a jó gondolataitok bontakozhassanak ki. Ezért fogtok ebben az időben könnyen elfelejteni valamit. Ez előnyös számotokra. Mert az egyáltalán nem lenne jó, ha minden alkalommal, amikor elkezdesz gondolkodni, rossz ötletre jutnál. Természetesen ennek nem kell azt jelentenie, hogy az annyira rossz, ám ez a gondolkodásmód egyszerűen nem helyes. Mihelyt gondolkodtok, ebben a gondolati irányzatban vagytok, és ezért ezt meg kell változtatni. Tehát egy bizonyos ideig hajlamosak lesztek arra, hogy feledékenyek legyetek, és ez a művelésekre szolgál. Ez azonban nem fogja befolyásolni a munkátokat vagy a tanulmányotokat. Ami azt illeti, hogy valami, amit csináltatok, nem érződik helyesnek, úgy ennek valószínűleg a megemelkedésekre van valami köze. Mert a *Fá*-alapelvek folyamatosan magasabbak lesznek. Mihelyt megemelkedtetek, meg fogjátok állapítani, hogy az, amit helyesnek tartottatok, talán már nem olyan abszolút helyes. És ha megint megemelkedtek, újlag meg fogjátok állapítani, hogy az, amit éppen csak felismertetek, már megint nem olyan egészen helyes többé. Talán egy ilyen állapotot fogtok megtapasztalni. Tehát minél magasabbra művelitek magatokat, annál helyesebb lesz.

Tanítvány: *A művelés a saját élet eredeténél kezdődik, és a beteljesülésig folytatódik; eközben a művelési energia pillére felfelé növekszik a fejtetőn, és pedig olyan sokáig, amíg az ember eljut a beteljesüléshez. Milyen összefüggés létezik e két folyamat között?*

Mester: A test nagyenergiájú anyaggá való átváltoztatásánál a *benti* megváltoztatásáról van szó. A nagy megvilágosultak nagyon nagy energiát birtokolnak. Ez az energia a művelési energia pilléréként mutatkozik meg a művelésnél, és ez egy művelő *Fájának* a látható része. A létezésük két különböző formát vesz fel. Minden, amire a művelésnél szükség van, bezárólag a teste molekuláinak a megváltoztatásával, ettől az energiától függ; ez mindent megváltoztathat. A *Dáfá*-ban való művelés az élet legmikroszkopikusabb szintjén kezdődik. Mindazonáltal egy művelőnél a felszínes teste is változik, ámde az arány nagyon csekély, körülbelül egy százalék.

Tanítvány: *A művelés az emberi testen keresztül történik, a *Fá*-alapelvek is egyre világosabbak lesznek, és törekvés nélkül magától jön. Helyes ez a felismerés és érzékelés?*

Mester: Helyes! Ez az állapot nagyon jó. Amikor elértek ezt az állapotot, ellazultnak érzitek magatokat, és az az érzés, hogy az életetek kiteljesedett. Miközben állhatatosan haladtok előre, és egyre inkább tisztában lesztek a *Fá*-alapelvekkel, meg fogjátok állapítani, hogy a művelés egyre egyszerűbb lesz. Sok dolog nem tűnik többé olyan bonyolultnak, mint amikor egy ember szemszögéből nézitek meg. Egy pillantásra már minden világos. Amikor a hétköznapi embereknek konfliktusaik vannak, vitatkoznak, és nem tudják meggyőzni egymást. De ha nem keveredtek bele a vitájukba, ha kívülállóként nyugodtan szemlélték őket, akkor megítélhetitek, kinek van igaza. Ha egyáltalán nem tartoztok a hétköznapi emberekhez, és a vitájukat szemlélték, már egypár szó után tudjátok, mi történik. Az lesz az érzés, hogy semmi sem létezik, amin érdemes vitatkozni. Egy pillantásra minden világos lesz.

Tanítvány: *Mivel már öreg vagyok, és a csontjaim merevek, nagyon nehezemre esik a lótszülést megcsinálni. A fél-lótszülés sem sikerül. Csak lazán keresztbetett lábakkal tudom végezni a gyakorlatot.*

Mester: Mindegy, hogy milyen idős egy ember, nem probléma számára a művelés. Az életkor önmagában nem járul hozzá a művelés kihívásaihoz, mert az életkor lényegtelen a művelés számára. Annál, hogy megérted a *Fát*, nem játszik szerepet, hogy te öreg vagy fiatal vagy; így természetesen másképpen fogom kezelni azt az idősebb emberek számára. Ha az életedben te még sohasem ültél lótszülésben, és az ízületeidet és az inaidat még sohasem nyújtottad meg ennyire, mit tudsz csinálni akkor? Gyakorolj nyugodtan tovább, és ne aggódj. Úgy gondolom, hogy végül te is meg fogod csinálni. Mert még azok is, akik több mint nyolcvan-, majdnem kilencvenévesek, és sohasem csinálták meg a lótszülést, most szintén meg tudják. Próbáld ki, és bizz magadban. Korábban egészen szokásos volt, hogy a művelők csupán akkor kapták meg a *Daót*, amikor több mint nyolcvan-, kilencven- vagy százévesek voltak.

Tanítvány: *A jövőbeli emberek semmit sem fognak megtudni erről a Fáról, de „A Fá stabilitása”¹⁷ című jingwenben ez áll: „A jövőendő nemzedékek számára a mind-örökkévalóságig ez érvényes: Annak, aki el akarja érni a beteljesülést, a szerint az út szerint kell művelnie magát, amelyet én személyesen hagytam hátra.”*

Mester: Amikor elmagyarázom nektek, én csak az emberi nyelvvel tudom elmagyarázni. Ez a *Fá* sohasem fog megváltozni a különböző világgörökben és a világegyetem különböző szintjein; soha többé nem lehet megváltoztatni. Ezért ez a mi kozmikus *Dáfánk* örökre legyőzhetetlen fog maradni. Azonkívül rendelkezik azzal a képességgel, hogy megjavítsa saját magát, és folyamatosan harmonizálja magát, úgyhogy örökre elévülhetetlen. Tudjátok, hogy az emberek nem méltók arra, hogy egy ilyen nagy *Fát* halljanak. Az nincs úgy, hogy Sákjamuni buddha nem tanította volna az igaz *Fát*, vagy Jézus nem akarta alaposan elmagyarázni az embereknek; hanem úgy van, hogy az embereknek csak olyan sokat szabad hallaniuk, különben ismernék a buddhák és istenségek alapelveit, és ezt nem engedik meg. Ma én olyan sok mennyei titkot magyaráztam el nektek, mindazonáltal ha ti elértek a beteljesülést, akkor nem embereknek magyaráztam el, hanem istenségeknek.

Azok emlékezetét, akik nem jutnak el a beteljesüléshez, a jövőben törölni fogják, mert nekik semmit sem szabad tudniuk róla. Ebben a *Dáfában* tényleg léteznek olyan emberek, akik a *Fálun* világba fognak menni, és ez magában foglalja azt a tartalmat is, ami erre a művelési útra jellemző. Ezért csupán később döntenek el, hogy ezeket a dolgokat odaadják-e az embereknek, vagy sem. De a jövőbeli emberek nem fognak tudni sem a *Dáfáról*, sem rólam. Az emberek egy nagyon hosszú időn keresztül fogják ezt úgy továbbadni, mint a mítoszokat; nagyon hosszú időn át fognak beszélni erről, és jól megjegyezni azokat a mélyenszántó leckéket – amelyeket abban az időben hagynak hátra az embereknek, amikor ennek a szintnek az élőlényei végül meghatározzák a helyzetüket.

Tanítvány: *A Fálun Gongnál Zhenről, Shanról, Renről beszélnek. Tehát szintén Rent kellett volna gyakorolni, amikor a Fálun Gong-tanítványokat igazságtalanul kezelték Tianjinben?*

Mester: Erről már beszéltem veletek¹⁸; ezért nem akarok többet beszélni róla. A *Ren* egy művelő egész magatartásában megmutatkozik; de ez nem jelenti azt, hogy semmit sem csinál az ember. Nem kellene odamennünk és kinyilvánítanunk a véleményünket, amikor egy ilyen nagy *Fát* önkényesen szabotálnak az emberek? Még egyszer mondom nektek, azok a tanulók, akik Pekingbe mentek, nem azért voltak ott, hogy tiltakozzanak vagy felvonuljanak; nem léteztek sem

szavalókórusok, sem transzparenszek, és gonosz szándékok sem. Azért mentek oda, hogy jó szándékkal bemutassák a helyzetet az állami vezetőknek. Úgy gondolom, hogy ezt is meg kell tenni. Azért tették ezt, mert az volt az érzésük, hogy azok az igazságtalanságok, amelyeket a *Dáfá*-tanítványokkal szemben követtek el, pontosan olyanok voltak, mint a saját maguk ellen elkövetett igazságtalanságok. „Ha te azt mondod, hogy ő eretnek, ezzel azt is mondod, hogy én eretnek vagyok.” Így gondolták mindannyian. Mindannyian vissza akarták állítani a *Dáfá* hírnevét és tisztázni a helyzetet az állami vezetőknek. Pontosán e miatt a gondolat miatt csinálták, és ebben nincs semmi kivetnivaló. Hiszen sokan mentek oda? Azt mondom, hogy nem mentek olyan sokan oda. Százmillióan léteznek, akik gyakorolnak. Ha közülük mindegyik odament volna, ott történt volna valami. Peking sem tudta volna befogadni őket. Százmillió emberből az egész országban csak kevéssel több, mint tízezer ment oda. Hogyan lehetne ez sok? Ha valóban eretnek vallásként bélyegeznék meg, akkor az én nézetem szerint nemcsak tízezer ember menne oda. Hiszen hibás-e felvázolni a valós helyzetet a központi kormányzatnak? Semmit sem lehet ellene vetni! (taps)

Mi megmondtuk, hogy nem vagyunk a kormány ellen, és nem avatkozunk bele a politikába. Mindannyian megpróbálnak jó emberek lenni. Hibás-e valami ebben? Feltétlenül azt kell mondani akkor, hogy ő eretnek? Ha mindannyian ugyanazt tennék, mint a hétköznapi emberek, akkor talán mindegy lenne nekik, hogy mit mondasz róluk. De ők valóban megpróbálnak jó emberek lenni, és ennek ellenére eretnekként nevezik meg őket – hogyan ne döbbenhettek volna meg?

Tanítvány: *Egy ember jószívűsége az eredeti lény szintjétől függ?*

Mester: A jószívűség tulajdonképpen egy lény eredeti természete. Az embervilágban csak egy ember veleszületett jószívűsége visszatükröződéseként lehet megnevezni. Teljesen különbözik az olyan emberektől, akikben valódi állatok vagy más élőlények öltenek testet. Ami az embereket illeti, úgy mindegyiknek jószívűsége van, mivel mindegyik élőlény megfelel azon szint mércéjének, ahol az életét megalkották. Csak úgy van, hogy a születés után az emberek különböző nézeteket fejlesztenek ki azért, hogy megvethessék a lábukat a hétköznapi emberek társadalmában. Folyamatosan védik saját magukat, védik a kicsinyes érdekeiket, és folyamatosan megsebeznek másokat. Így csökken le egyre tovább a jószívűségük.

Tanítvány: *A buddhák a legmagasabb szinten találhatók, és az emberek a legalacsonyabban. Milyen sok szint létezik hát a buddhák és az emberek között?*

Mester: Úgy tűnik, hogy te nem tanultad a *Fát*. Én már többször elmagyaráztam a tanulóimnak a világegyetem szerkezetét. Utánaolvashatsz a könyveimben. Mert ez a téma nagyon terjedelmes, és nem magyarázható el olyan gyorsan, és nagyon hosszan kell beszélnem róla. A buddhák nem is a legmagasabbak; nincs úgy, ahogyan te azt elképzeled magadnak. Korábban a legmagasabb szinteken levő istenségek alaktalanok voltak; nem volt testük. Az egész világegyetem szemszögéből nézve a testtel rendelkező istenségek a középső és alsó szinteken találhatók. A magasabb szintektől felfelé a gigantikus istenségek mind alaktalanok. Ők olyanok, mint az alaktalan, lebegő anyag, mindazonáltal nekik vannak gondolataik és életük. Minél magasabbak a szintjeik, annál több energiájuk van, és annál erősebbek; minél magasabbak a szintjeik, annál nagyobb a bölcsességük.

Tanítvány: *Én csupán egy fél év óta gyakorlok, és még nem voltak reakcióim vagy művelési állapotaim. Ez abban rejlik, hogy a Mester nem törődik velem? Néha azt gondolom, hogy talán nagy alapképességgel rendelkező ember vagyok. Szabad ilyen gondolataimnak lenniük?*

Mester: Neked lehet ez vagy az a gondolatod, és ez teljesen rendben van. De ne hagyd ezeket a gondolatokat ragaszkodásokká válni, engedd el őket. Minden egyes valaki művelési útjára léteznek bizonyos elrendezések, tehát csináld egyszerűen tovább, és művelj magad. A *Dáfá* az összes lény számára van itt. Ha én nem törödnék veled, a tanítványommal, ez az én problémám lenne. Valójában te láthatod a *Fá*-alapelveket, és művelheted magadat bennük, még ha nem is érezheted a változásaidat. Tehát ez nem jelenti azt, hogy te nem műveled magad. Némelyek valóban nagyon érzékenyek, miközben mások nem. Tehát mindenki más művelési állapottal rendelkezik. Könnyen lehetséges, hogy te nagy alapképességgel rendelkezel, de talán nem is. Ez azt jelenti, hogy minden lehetséges.

Tanítvány: *Ha valaki csak az égi emberek szintjéig művelte magát, akkor meg kell várnia, amíg a hús-vér teste meghal, mielőtt odamehet?*

Mester: A három világgörön belüli égi emberek nem rendelkeznek olyan testtel, amelyik a legnagyobb molekuláris részecskék rétegéből áll. A testük mikroszkopikusabb részecskékből áll, mint az emberek részecskerétege; ezért nem rendelkezhetnek ennek a rétegnek egy testével. Azt mondtam, hogy a három világgörön belül senki sem éri el a beteljesülést. Anélkül, hogy kimenne a három világgörön túlra, senkit sem lehet beteljesültnek tekinteni. Tényleg léteznek egyes emberek, akik viszonylag jobban csinálták, mint mások; ez azt jelenti, hogy ők jó emberek a hétköznapi emberek között, és kevesebb karmával rendelkeznek, vagy az életük folyamán sok jótettet hajtottak végre. Az ilyen emberek a három világgörön belüli különböző szintekre emelkednek, és égi emberekké válnak, mert ehhez nincs szükség művelésre. Mindazonáltal ilyen és olyan sok éven belül még mindig le kell jönniük és reinkarnálódniuk. Ami a kis utak művelését illeti, léteznek még más okok arra, hogy miért nem tudnak kijutni a három világgörből. De ez a kis utak dolga, és mi nem törődünk az ő dolgaikkal.

Tanítvány: *Mivel nincs saját álláspontom, könnyen hagyom más emberektől befolyásolni magam. Ez az állapot azt jelenti, hogy nem haladok előre szorgalmasan?*

Mester: Ez az észszerűség egy dolga. Művelőként őszinte gondolatoknak kell meghatározniuk az álláspontodat, amikor teszel valamit.

Tanítvány: *Az a műveléssel függ össze, ha az ember jól végzi a munkáját?*

Mester: Ha a hétköznapi emberek között csinálsz valamit, és csak egy technikai kérdéstről van szó, tehát hogyan csináld jól, és ez nem érinti a *xinxing*edet, akkor ennek semmi köze a művelésedhez. Ha annak, amivel szembesülsz, valami köze van a *xinxing*hez, tehát ha az a dolog, amit csinálsz, valami jóhoz vagy rosszhoz vezethet, akkor úgy gondolom, hogy helyesen teszed, ha lehetőleg egy művelő mércéjéhez tartod magad.

Tanítvány: *A testnek azt a részét, amelyet teljesen vagy részben nagyenergiájú anyagok alakítottak át, még mindig korlátozzák az anyagi dimenzióban létező törvényszerűségek?*

Mester: Miután teljesen átalakult nagyenergiájú anyagokká, már nem korlátozzák. Azt a részt, amelyik még nem alakult át, befolyásolhatja az emberi dimenzió; ez a dimenzió korlátozhatja.

Tanítvány: *A forró étel túlzott belső hőhöz vezet, ami megfázáshoz és köhögéshez vezet, a túlevés pedig súlygyarapodáshoz vezet.*

Mester: Ez egy hétköznapi ember kérdésének tűnik; ennek semmi köze egy művelőhöz. Mert művelőként az az energia, amit a saját tested lead, meg tudja változtatni a tested állapotát, akár szándékodban áll, akár nem. Végül is más vagy, mint a hétköznapi emberek. Ha egy művelő fél attól, hogy a forró étel miatt túlzott belső hőtől szenved, akkor ez ragaszkodás. Egyébként ez egyáltalán nincs is így. Művelőként neked a *Fát* a *Fával* kellene megértened és saját magadat a rendkívüli alapelvekhez mérned. Ha te még mindig a hétköznapi emberek alapelveivel méred magad, akkor azt mondom, hogy ez nem egészen helyes. Ez nincs így? Ez akkor egy *xinxing*-probléma. A hétköznapi emberek azok, akik attól félnek, hogy megfáznak vagy köhögnek. Tudom, hogy te még nem műveled magad. A művelők teste végül eléri a tisztafehér test állapotát, amelyik nagyenergiájú anyagból álló testté válik, és túllépi a három világgört. Nem kell-e magasabb mércéket felállítanunk magunkkal szemben a művelésünknél? Ha azt mondd: „Ameddig még nem értem el azt, még mindig használhatom az emberi nézeteket, és ezeknek megfelelően támaszthatok követelményeket magammal szemben”, akkor örökre ember maradsz. És te még csak azt sem fogod tudni, hogy elérted-e a mércét, vagy sem. Neked mindig magas mércékhez kellene igazodnod.

Ha művelni akarsz magad, akkor hát kipróbálhatod egyszer. Korábban némely tanulók nem mertek hideg vizet inni; most megisszák, és ez semmit sem jelent nekik. Ők nem merték ezt és azt, de most ez mind nem probléma többé. Azok a dolgok, amelyekben az emberek hisznek, persze csak emberi nézetek. Tegnap megneveztem egy tanuló példáját, aki azt mondta nekem, hogy elütötte egy autó. A vállai, a csontjai a testében és a medencéje – minden eltört. Eszméletlen állapotban szállították kórházba. Az orvos azt mondta, hogy alig lenne még esélye, hogy újra lábra álljon; már meglehetősen rosszul áll a szénája, és ideje volna gondoskodni a temetéséről. De a következő nap a tanuló már egyedül kimászott az ágyból, és elment. Ez felfoghatatlan volt a kórház számára. Az orvos azt kérdezte magától: „Hogyan élhet még ez az ember?” A tanuló hazament. Később a kórház tudni akarta, hogy van, és megkérdezte: „Jár még?” Ezzel arra gondoltak, hogy tud-e még járni. Az

orvosnak megmondták, hogy most már nem jár. „Látjátok”, mondta az orvos, „hiszen megmondtam, hogy ebből már semmi sem lesz”. De rögtön azután azt mondták neki: „Most még futni is tud.” (taps) Természetesen ezt nem tudod emberi nézetekkel megérteni. Tehát ez azt jelenti, művelőként neked tudnod kell, mit teszel; nem kellene mindig egy kalap alá vened magad a hétköznapi emberekkel.

Tanítvány: *A Mester embereket vált meg, és egy olyan nagy kaput nyitott meg. Miért érint meg ez olyan sok istenséget különböző dimenziókban?*

Mester: Mivel én azon vagyok, hogy helyreigazítsam a Fát! Őket mind helyreigazítják. (taps) Minden élőlény azon van, hogy újólá megállapítsa jövőbeli élete helyzetét.

Tanítvány: *A szövegekben¹⁹ gyakran idéznek a Mester könyveiből. Mit kellene tennünk ilyen esetekben?*

Mester: Egyszerűen elégethetitek őket. Mivel te egy művelődő tanítvány vagy, nem akarsz tiszteletlen lenni, és talán nincs helyed arra, hogy megőrizd őket. Éppen a könyv kézzel írt példányaival kapcsolatban kértezték meg egyesek, hogy mit kellene csinálniuk azokkal, amelyek hibákat tartalmaznak. Elégethetitek, ez nem probléma. A Fát az írásjegyek más dimenzióiban található, és az embervilágban lévő tűz nem érheti el. Ami elpusztul, az csak a papír és a tinta, amelyek a felszínen lévő legnagyobb részecskekből állnak.

Tanítvány: *A meditációnál nem kellene mozogni. Ha a testtartás akaratlanul megváltozik, úgyhogy már nem felel meg a követelményeknek, szabad akkor kijavítani úgy, hogy megint megfeleljen?*

Mester: Igen, ez egyáltalán nem tesz semmit. Ha észreveszitek, hogy valami nincs rendben, feltétlenül ki kellene javítanotok. Máskülönben, ha hozzászoktatok ahhoz, akkor a mechanizmusok deformálódnak, tehát ki kell javítani. Ez viszont nem jelenti azt, hogy nem szabad kis különbségeknek létezniük minden egyes valaki gyakorlatmozdulatainál. Az nem lehetséges, hogy mindenki mozdulatai pontosan ugyanolyanok legyenek, mintha egyöntetűek lennének. Ez határozottan nem lehetséges. Az már elmegy, ha a gyakorlatmozdulatok nagyjában és egészében véve megfelelnek a követelményeknek. Lehetőleg közösen kellene végeznetek őket, és a gyakorlásnál egységesnek kellene lennie.

Tanítvány: *Ha két órát meditálok, akkor fordíthatok-e mindenkor egy fél órát a gömb alakú képességek megerősítésére, és az oszlop alakú képességek két pozíciójára, és aztán egy fél órát a nyugodt meditációra?*

Mester: Ha semmi sem zavar téged, vagy sok idő van, és ha olyan sokáig is tudsz ülni, nem vagyok ellene. De ennek nem szabad befolyásolnia a normális életedet, és a munkádat vagy a tanulmányodat sem. Ugyanakkor az első helyre kellene tenned a Fát-tanulást. Ezeket a dolgokat saját magad tudod szabályozni. Nem lehet azt mondani, hogy hibásan csinálod. Mindenki másképpen osztja be az idejét; mindazonáltal a Fát-tanulásnak feltétlenül az első helyen kellene állnia.

Tanítvány: *Én ötvenhét éves vagyok, és több mint két éve művelem magam a Dáfában. De még mindig nem jött meg újra a menstruációm.*

Mester: Minden egyes valaki helyzete más, és nem lesz feltétlenül úgy, ahogyan elvárod. De általánosságban úgy lesz. Nem beszélhetek egyedi esetekről, mert amit ma mondok, az megint általános érvényű. Ez mindenkinél más. Művelőnként ne tartsd ezt olyan fontosnak. Ha állandóan erre gondolsz, ragaszkodássá válik. Talán kellene rendelkezned vele, de lehetséges, hogy nem jön meg újra. Még ha meg is jön, nem hagynak téged azt látni, mivel a testben már átalakítják. Ezért nem kellene különösen figyelned rá. Ha létezik, akkor hát létezik; ha nem, akkor éppenséggel nem. Mindenesetre mindenkinél más a helyzet. Nincs úgy, hogy te művelheted magad, ha megint megjön, és nem művelheted magad, ha nem jön meg. Ez nincs így.

Tanítvány: *Én Új-Zélandon lakom. Ha nem kapnék tartásdíjat a kormánytól, nem tudnám, mihez kezdek. Elvész ezáltal az erényem? Vissza kellene térnem Kínába, hogy ott műveljem magam?*

Mester: Az ugyanaz, mindegy, hogy hol műveled magad. Ezzel nem törődöm. Ha problémáid vannak, hogy biztosítsd a megélhetésedet, akkor az a legjobb, ha te saját magad meg tudod oldani őket. Ha nem tudod megoldani őket, az sem hibás, mert ebben az országban éppenséggel létezik szociális segítség. Úgy gondolom azonban, mindegy, hogy kézben tarthatod-e a problémát, vagy sem,

vagy hol műveled magad – ha ilyen helyzetben vagy, nem kellene túl fontosnak tartanod. Te el tudsz jutni a beteljesüléshez, mindegy, hogy hol műveled magad. Azt mondtam, hogy a művelésnél – olyannyira, mint lehetséges – a hétköznapi emberek életmódjához kellene igazodnod, és ez egy csomó dolgot tartalmaz. Ha úgy gondolod, hogy pillanatnyilag jobb itt művelned magad, akkor műveld itt magad. Mindazonáltal úgy találom, ha te egészséges és erős vagy, akkor lehetőleg meg kellene oldanod ezt a problémát. Ha már öreg vagy, akkor nem kellene olyan fontosnak tartanod. Sok dolog nem olyan, ahogyan a felszínen jelenik meg, és különleges esetekre léteznek különleges megoldások. Mivel ennek nincs általános érvényűsége, nem akarok többet mondani erről.

Tanítvány: *Mit ért Ön konkrétan a „teljes lemondás” alatt a „Tökéletes harmónia”²⁰ című jingwenben?*

Mester: Ez azt jelenti, hogy mondj le minden ragaszkodásodról. Még ha csak egy ragaszkodásod is van, ez olyan, mint egy zár, mint egy kapu, amely elzárja az átjárót, vagy egy hajókötel, amelyik nem hagy téged elindulni. Mindezt le kell győznöd. Természetesen már beszéltem arról, hogy a művelés közben hogyan kellene művelnetek magatokat és elengednetek a ragaszkodásokat. A ragaszkodások elengedése viszont nem jelenti azt, hogy adjatok fel minden anyagi dolgot, és menjetek kéregetni; ezt nem így gondolják el. Ebbe nem fogok még egyszer belemenni. Ti, új tanulók és azok, akik számára ez még mindig nem olyan világos – olvassátok a könyvet.

Tanítvány: *A Fá-helyreigazítás időszakában némely magas szinteken levő élőlények tulajdonképpen együtt akartak működni a Dáfával és valami jót tenni. De ehelyett akadályokká váltak, és most el is takarítják őket.*

Mester: Én mondom nektek, csupán azért lesz helyreigazítva a Fá, mivel minden élőlény eltért a Dáfától. Tehát gondoljátok csak át, ha ők segíteni akarnak ennél, és jót tenni, akkor nem a korábbi nézeteikre hivatkoznak? A mércéik akkor még nem mindig a régiéik? Tehát amikor tesznek valamit, az még rosszabb, mintha egyáltalán semmit sem tennének, mert ezáltal még járulékos nehézségeket tudnak okozni. Ha makacsul kitartanak mellette, ez szabotázsá válik. Ez az oka annak, tehát senki sem segíthet nekik. De ha szigorúan ahhoz tartják magukat, amit kérek tőlük, akkor ez nem probléma; akkor az lesz a legnagyobb dolog.

Tanítvány: *A Hong Yin²¹ című könyvben a Tanár azt mondja: „Óriási parányi a tíz égtáj, mennyboltozatot figyelni”²². Ez úgy értendő, hogy a Tanár a rendkívül mikroszkopikusban figyeli a mennyei rendszereket?*

Mester: Igen, így gondolom ezt el. Az „óriási” szóval az „óriási parányi” kifejezésben a legnagyobb részecskékre gondolok, amelyek messze túlmennek azokon a részecskéken, amelyeket ti felismerhettek. Egyszerűen kifejezve, még egy nagyon nagy kiterjedésű világegyetem is nem egy nagy gömb? Ez is egy részecske. Annak a rendje és módja, ahogyan én figyelem meg az élőlényeket és a világegyetem állapotát, különbözik attól, ahogyan az emberek figyelnek meg dolgokat – ez nem ugyanaz a szemléletmód. „Parányi” rendkívül mikroszkopikus jelent. Ennek az „óriási parányi” kifejezésnek még a legmikroszkopikusabb jelentése is van. „Óriási” önmagában óriási nagyot is jelent. „Óriási parányi a tíz égtáj” azt jelenti, hogy mind a legnagyobbat, mind a legkisebbet látni kellene, és ugyanabban az időben a lehető legnagyobb látómezővel is kellene rendelkeznie az embernek. A buddhista iskola fogalma egy tíz égtájjal rendelkező világ számára a következőket tartalmazza: fent és lent, valamint nyolc vízszintes irány – ez tehát tíz irány. Így gondolják ezt el. Egyetlen pillantással minden látható. „Óriási parányi a tíz égtáj, mennyboltozatot figyelni” azt jelenti, ha te tisztán akarod látni a mennyei rendszereket, akkor pontosan ezen a módon kell megfigyelned őket. Természetesen olyan sokat ért meg az ember, amennyit megérthet. Többet nem magyarázok el.

Tanítvány: *Valaki bemutatta a kollégáinak a Fát. A többiek azt mondták, hogy tanulnák a Dáfát, ha kigyógyul a betegségeiből. Tehát elment a kórházba, hogy vizsgálta magát, de az eredmények nem voltak olyan jók. Meglehetősen zavarban van.*

Mester: Az okokat a *xinxingednél* kellene keresned. E kérdés alapján megmondhatom, hogy te még nem tanultad elegendően a Fát. Felszínesen szemlélve a kérdésed nagyon egyszerűnek tűnik – ő olyan sokáig gyakorolt, és eredetileg valami jót akart tenni; akkor miért nem tudta igazolni a Fát mások számára? Ez nem ilyen egyszerű. A művelésnél a megemelkedésed és a ragaszkodásaid

eltávolítása áll az első helyen. Ami azt illeti, hogy másokat hagyjunk megkapni a *Fát*, az az ő dolguk, és a második helyen áll. Elsősorban a megemelkedéséről van szó. Bármit is csinálsz, semmi sem választható el a saját megemelkedésedtől. Tehát ha ilyesmibe ütközöl, akkor az okokat a *xinxingednél* kellene keresned. Nincsenek betegségtüneteid, sok év óta nem vettél be gyógyszereket, és egész idő alatt egészségesnek érezted magad. És milyen az az állapot, amikor beteg az ember? Ha beteg vagy, ez kihat a munkádra, az életedre és a tanulmányodra, és az idő legnagyobb részében nem érzed jól magad. Ez nincs így, ha beteg az ember? Ha te bizonytalan vagy az egészségeddel kapcsolatban, vagy ha erősen ragaszkodsz valamihez, lehetséges, hogy a diagnózisnál egy csalóka képet teremtenek számodra; éppenséggel ez az eset állhat fenn. A művelés valóban nagyon komoly; voltaképpen ez a legkomolyabb dolog. Egy másik szemszögből nézve azok az emberek csupán akkor akarják tanulni, ha látják, hogy a betegségek meggyógyultak. Milyen érzülettel jönnek hát be? Akiket mi akarunk, olyan emberek, akik azért tanulják a *Dáfát*, hogy műveljék magukat.

Tanítvány: *Azt latolgatom, hogy meg kellene-e tanítanom a Fálun Dáfát azoknak a gyerekeknek, akik kínaiul tanulnak nálam; de aggódom is, hogy ennél bizonyos veszélyek merülhetnek fel.*

Mester: Semmiképpen sem fognak veszélyek felmerülni, és csak jót tehet nekik. A gyerekeknél nem létezik a karma és a vizsgákon való átjutás kérdése, mint a felnőttek esetében. A gyerekek a gyerekek állapotában találhatók, és egyáltalán nem fog veszély fennállni.

Tanítvány: *Szabad a gyakorlóknak fogtöméseket végeztetniük vagy fogkoronákat feltetetniük?*

Mester: Ez nem probléma. Mielőtt a felszínes testednek ezeket a részeit megváltoztatják, abban az esetben, ha az az érzésed, hogy a rossz fogak nem néznek ki jól, egyszerűen betömetheted őket. Ez nem probléma. Ez olyan, mint amikor ruhákat választasz ki magadnak azért, hogy rendesen és tisztán öltözködj – ez ugyanaz a gondolat.

Tanítvány: *Szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert, hogyan találjuk meg a helyes mértéket a tevékeny²³ és tétlen²⁴ között?*

Mester: Ezt már elmagyaráztam egyszer. A mi *Dáfánkban* való művelésnél a tevékeny és a tétlen más, mint a korábbi művelésnél. Korábban minden viselkedést tevékenynek tekintettek. Még az evést és járást is valami tevékenységnek tartották; tehát a nyugalom állapotába helyezték magukat, hosszabb időre felhagytak azzal, hogy mozogjanak, és egyszerűen csak ültek ott, és meditáltak. Úgy gondolták, hogy ez már tétlen volna. De az a tétlenség, amiről én beszélek, a *Dáfában* való művelés mai formájára vonatkozik. Ti mindannyian a hétköznapi emberek társadalmában éltek; ezért az nem megy, hogy egyáltalán semmit se tegyetek. Emiatt mondjuk mi, hogy azáltal emelkedhetünk meg a legjobban, hogy a szívünket műveljük – ez a legalapvetőbb dolog. Teljesen mindegy, hogy ők a tétlenről vagy a keserves művelésről beszéltek, valójában az ő végső céljuk az emberszív megemelése volt. Én viszont ma közvetlenül az emberszívet célozom meg. Mi közvetlenül az emberszívet emeljük meg; ezért a *Dáfában* való művelés a leggyorsabb.

A *Dáfában* a tétlen azt jelenti, hogy nem kellene szándékosan nehézségeket okoznod magadnak, vagy saját magad elrendezned, hogyan műveld magad; nem kellene azt akarnod, hogy feltétlenül csinálj valamit, amit jónak tartasz, és saját kezdeményezésből nehézségek után kutatnod, vagy azt akarnod, hogy feltétlenül így vagy úgy csinálj valamit. Mindez tevékeny. Ennél mind lehetőleg tétlenek kellene maradnotok, és természetes lefolyást biztosítanotok a dolgoknak a művelésükénél. Ha dolgoznod kellene, akkor menj dolgozni; ha a könyvet kellene olvasnod, akkor olvasd a könyvet; ha a gyakorlatokat kellene végezned, akkor végezd a gyakorlatokat. Ha problémák merülnek fel, meg kellene értened, hogy ezek a művelésed folyamatában merültek fel, és arra szolgálnak, hogy hagyjanak téged megemelkedni. Folyamatosan emelkedj meg, és folyamatosan olvasd a könyvet – így szorgalmasan haladsz előre. Minden más, amit egyébként még jónak vagy hasznosnak tartasz, már egy akadály lehet. Ezért ennek a kérdésnek a vonatkozásában úgy gondolom, ha egy *Dáfá*-művelő nem mondja azt, amit nem kellene mondania, és nem teszi azt, amit nem kellene megtennie, az már tétlen.

Tanítvány: *A Fá-tanulásnál néha fel tudom ismerni, hogy miért magyarázza el a Mester ezen a módon. Normális ez a reakció?*

Mester: Ezek mind normális állapotok a művelésnél, és a legtöbbször ez előfordul. Amikor a *Fát* magyarázom, létezik egy sajátosság, éspedig ha a kérdések megválaszolásánál észreveszem, hogy azok nem vonatkoznak minden emberre, hanem csak egyediekre, vagy ha a kérdések nem olyan fontosak, akkor gyakran nem a feltett kérdésekre válaszolok. Mivel a *Fát* magyarázom, nem szabad egy felesleges dologról beszélnem. Amiről beszélek, azt hátrahagyják az embereknek; és minden élőlény hallani fogja. Ezért nem vesztegethetek időt olyan kérdésekkel, amelyeket már megértettek. Ezért arra fogom használni a kérdéset, hogy más dolgokat magyarázzak el vele, amelyeket több embernek és más élőlényeknek kellene tudniuk. Azonkívül, amikor a *Fá*-magyarázatnál kérdéseket válaszolok meg, és észreveszem, hogy te már megértetted a kérdést, ámbár még nem olvastam végig a cédulát, akkor már nem olvasom fel tovább. Akkor átmenetként használom ezt a kérdést, hogy más dolgokat magyarázzak el. Normális módon így csinálom. Ezért annak a rendje és módja, ahogyan én a *Fát* magyarázom, különbözik attól, ahogyan a hétköznapi emberek válaszolnak meg bármit.

Tanítvány: *Néha tudom érzékelni és fel tudom ismerni a létezés alapelveit és az anyagok és élőlények mozgástörvényeit a mennyei rendszerekben és a világegyetemben. Milyen lényeges különbség létezik az effajta felismerés és a jövőbeli megvilágosodási helyzet között?*

Mester: Ez egy olyan jelenség, amely a gondolkodásban mutatkozik meg, és gyakran előfordul. A *Fá*-tanulásnál sok tanuló megértette azokat a *Fá*-alapelveket, amelyeket a *Fá* különböző szinteken nyilvánít ki. Ámde az ilyen felismeréseket nagyon nehéz szavakba foglalni. Mihelyt szavakkal írják le őket, már nem olyan nagyszerűek, és már csak a hétköznapi emberek alapelveinek tűnnek. Ez abban rejlik, hogy a magas szintek *Fáját* nem lehet kifejezni az emberi nyelvvel. Amit elmagyarázok nektek, azt csak összefoglalóan magyarázom el; a *Fá*-alapelvek valódi megjelenése viszont nem ilyen. Tehát ha néha valóban felismerhetitek annak a szintnek a *Fá*-alapelveit, és hirtelen minden világos lesz számotokra, akkor valóban megemelkedtetek, megértettétek azt, és felemelkedtetek.

Sok dolog, amit a *Fá*-alapelvekben ismertetek fel, helyes. Az, amit ragaszkodások nélkül ismertetek fel, helyes. De az is lehet, hogy ragaszkodtok a ragaszkodásaitokhoz, és kitartotok mellett, hogy megtaláljátok azokat az alapelveket, amelyek megfelelnek a ragaszkodásaitoknak. Ebben az esetben nagyon valószínű, hogy a ragaszkodásaitok ahhoz vezetnek, hogy a gondolati karmátok csalóka képeket idéz elő. De ezek nem a *Fá*-alapelvek megjelenései, tehát hamisak. Csak akkor ismerhetitek fel az igaz *Fá*-alapelveket, ha nem ragaszkodtok semmilyen ragaszkodásokhoz vagy nézetekhez. Ha például megpróbáljátok valamilyen ragaszkodással megítélni a *Dáfát*, és aztán úgy gondoljátok, hogy ez helyes és az hibás, vagy egyetértetek ezzel a résszel és azzal nem, akkor semmit sem tudtok majd látni. Mert a *Fának* megvan a méltósága. Az embereknek nem szabad ítélkezniük sem a *Fá*-alapelvek, sem a Buddha alapelvei fölött; ezért semmit sem láthattok. Ami azokat a konkrét dolgokat illeti, amiket felismertetek, úgy könnyen meglehet, hogy ezeknek azokhoz az állapotokhoz van köztük, amelyeket különböző szinteken érzékeltetek, de amelyek még nem tartoznak a végérvényes megvilágosodási helyzetetekhez. Különbözik ma nem tettetek volna fel kérdéseket, mert mindent megértettetek volna. Tehát amiket felismertetek, azok pusztán a különböző szinteken és különböző dimenziókban levő *Fá*-alapelvek konkrét megjelenési formái.

Tanítvány: *Szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert, miért vették fel újólág a gyakorlatzenét? A fehér tanulók úgy találják, hogy ők nem boldogulnak olyan jól ezzel.*

Mester: Mivel az eredeti szalag már olyan kopott volt, és mindent újólág kellett felvenni. Az eredeti szalagok már nem használhatók; túl gyakran másolták őket, és így a minőségük már nem volt elfogadható. Ezért azok a kazetták, amelyeket kaptatok, alkalomról alkalomra rosszabbá váltak. Ez volt a probléma, amellyel szembesültünk; tehát még egyszer megcsináltuk őket.

Ha néhányan még nem szoktak hozzá az új szalaghoz, még mindig hallgathatják a régi szalagokat; ez nem probléma. Az is rendben van, ha az új szalagokat akarjátok használni. Persze úgy találjátok, hogy az újak egy picikét világosabbak, mert újólág vették fel őket. Az eredeti szalag tisztább, ezért ezek biztosan jobban hangzanak. Így van ez pontosan. Tehát amikor a gyakorlatokat végzitek, egy különbség sem fog létezni a művelésnél – kivéve azt, amit éreztetek.

Tanítvány: *Mester, kérem, magyarázza el egyszer a szuperanyagot.*

Mester: Ezt nem szabad elmagyarázni. Ha elmagyaráznám, a jövőbeli emberek ki tudnák nyitni ezt a dimenziót. Az embereknek viszont nem engedik meg, hogy kinyissák ezt a dimenziót; az embereknek semmit sem szabad tudniuk róla.

Tanítvány: *Mivel nem értek kínaiul, nem tudom, hogy a fordítások helyesek-e.*

Mester: Ha nem tudsz kínaiul, olyan tanulókat kérdezhetsz meg a jelentéséről, akik tudnak kínaiul. De ez nagyon nehéz, mert az egész kilencnapos tanfolyam során az nagyon fáradtságos, hogy valaki teljesen lefordítsa azt neked. De szerencsére az USA-ban már létezik egy felvétel az előadásaimról szinkronfordítással; így ez a probléma megoldódott.

Tanítvány: *Kórházban dolgozom, és minden nap van kapcsolatomban betegekkel. Van-e befolyása rám a karmájuknak?*

Mester: Ha egy beteg karmája nagyon erősen mutatkozik meg egyes testrészeken, akkor ezen a helyen megbetegedhet. Tulajdonképpen sok embernek sok karmája van, csak ez nem betegségek formájában mutatkozik meg, hanem azáltal, hogy nem él boldog és kellemes életet. Sok dolog mutatkozik meg ezen a módon. Ez azt jelenti, hogy tényleg karma van mindenütt. Ennek viszont nincs befolyása a művelésedre és a kórházban létező munkakörnyezetedre sem. Mert az, amit te művelsz, művelési energia; ezért ez a fajta karma nem zavarhat téged.

Emlékszem egy tanulóra az USA-ban, aki nyilvánvalóan a kórokozók elemzésére szakosodott, és baktériumokat vizsgált és tenyésztett. Megállapította, hogy a baktériumok mind elpusztultak azokon a tárgylemezeken, amelyeket a kezébe vett. Ez azt jelenti, hogy az az energia, amit a keze leadott, megölte a baktériumokat. Ilyesmi fordulhat elő; mert a mi energiánk mármint művelési energia. A művelési energiát saját magad műveled ki, és a te alakoddal és a te gondolataiddal rendelkezik. Ha mindazonáltal arra gondolsz, hogy éppen kísérleteket végzel, és nem akarsz megölni őket, akkor a művelési energiád nem is fogja megölni őket. Egyes tanulók más gondolatokat fejlesztettek ki; ámde neked nem kellene minden nap arra gondolnod: „Tehát a baktériumok, hadd jöjjenek csak, már meg fogom ölni őket.” Semmi esetre sem szabad ezt gondolkodnod, különben ragaszkodás keletkezik. Ne törődj vele. Természetes módon tudja, hogyan védhet meg téged, mert te műveltél ki.

Tanítvány: *Nagyjában és egészében véve már hozzá tudok igazodni egy gyakorló mércéihez és követelményeihez. De álmomban gyakran csinálom valamit rossz xinxinggel, és veszekszem másokkal.*

Mester: Normális módon, ha tiszta a fejünk, jól összeszedhetjük magunkat, és jól végezhetjük a dolgainkat. De ez a fajta összeszedés nem jelenti azt, hogy teljesen átjutottál a *xinxing*ed számára felállított vizsgán. Te jól csinálhattad, mivel nem akarsz elveszíteni a látszatot, vagy az értelmed úgy találja, hogy azt pontosan úgy kellene csinálni, ámde valójában gondolatilag ezt még nem tudod elérni. A felszínes alapelvek megfékezhetik az embert az értelmén keresztül. Csak belsőleg még nem vagy olyan szilárd, hogy minden esetben így cselekedj, és ezért az álmaidban vizsgáztatnak le. Valójában rámutatnak neked arra, hogy több erőfeszítést kellene tenned ezen a területen. Így gondolják ezt el. Az álmok nem művelés, de vizsgák számodra és a művelésed felülvizsgálata.

Tanítvány: *Az emberek mindig babonának tartják a buddhákat, daókat, istenségeket és kísérteteket. Hogyan kellene ezt elmagyaráznunk a Fát-terjesztésnél?*

Mester: Ezekről egyáltalán semmit sem szükséges mesélnetek nekik. Mert ti avégett terjesztitek a *Fát*, hogy az emberek megkapják a *Fát*, és nem azért, hogy visszariasszátok őket. Tudjátok, ha ilyen magasan magyarázzátok, ez semmi mást nem jelent, mint hogy visszariasztjátok az embereket. Amikor elkezdtétek a művelést, a ti megértésetek is a *Fá* legalacsonyabb szintjein levő alapelvekkel kezdődött. Mert a *Dáfá* biztosan azzal a ponttal kezdődik, hogyan kellene jó embernek lenni. Ezért nektek is onnan kellene kezdenetek elmagyarázni. Ez a *Fá* eltávolíthatja az emberek betegségeit, egészségesen tarthatja a testüket, és magas erkölcsi értékekkel rendelkező valakivé hagyhat válni egy embert. Kezdhettek egyszerűen azzal, hogy az alapelvekről beszéltek, és a személy egészen természetes módon fogja megérteni a többit, amikor megemelkedik. Ha viszont azonnal túl magas dolgokról beszéltek, az az érzése lesz, hogy nem tudja elfogadni, és akkor nem gyakorol.

Tanítvány: *A képtelenség arra, hogy azt tegye az ember, amit felismert, azonos jelentésű azzal, hogy tudatosan helytelenül cselekszik?*

Mester: Ez onnan ered, hogy az ember nem tartja magát művelőnek. Sokan nem értik, hogy mi történik a vizsgákon való átjutásnál; de miután újra megnyugodtak, minden világos lesz nekik. Ez is ahhoz számít, hogy te megértetted, csak abban az időpontban nem ismerted fel. Ha azonban később még mindig nem tudsz megfelelően cselekedni, ámbár már megértetted, ez azt jelenti, hogy nem művelted magad szilárdan. Ha a probléma aztán még egyszer felbukkan, és te megfelelően tudsz eljárni, akkor ez azt jelenti, hogy átjutottál. Ha viszont még mindig nem csinálod meg, miután mindent megértettél, akkor szedd csak össze magad végre, és valóban tegyél erőfeszítést.

Tanítvány: *Négy-öt éve művelem magam. Hogyan tudhatom, milyen messzire műveltem magam?*

Mester: Szintén léteznek egyesek, akik egyáltalán semmit sem éreznek. A legfontosabb az, hogy saját magadat gyakorlónak tekintsd. Nem szabad azt gondolnod, hogy még sok év áll előtted az életedből, és lassan művelheted magad. Ámbár műveled magad, és nem tudod feladni a *Dáfát*, nem tettél valóban erőfeszítést. Ez azt jelenti, hogy nem haladsz szorgalmasan előre – ez nem fog működni! Mert a *Dáfának* megvan a méltósága; nem szabad ilyen érzülettel tekintened rá. Még egy kis *Fával* és egy kis úttal szemben sem szabad ilyen érzülettel fellépned. Mivel a *Dáfáról* van szó, tudnod kellene értékelni. Amit ő ad neked, azt a kis utak nem adhatják meg neked; ezért a megfelelő odafigyeléssel kellene fellépned vele szemben.

Tanítvány: *A démontermészetem meglehetősen erős, és a környezet sem jó körülöttem. Hogyan kellene eljárnom ezzel?*

Mester: Úgy gondolom, hogy mindkettőnek a művelésedhez van köze. Vagy a karmádat segítenek eltávolítani, vagy a *xinxingedet* megemelni. Tehát a helyes módon kell szemlélned őket. Némelyeknek nagyon nehéz életkörülményeik vannak, de mivel ti művelők vagytok, ez garantáltan előnyös számotokra. Ti azonban azt hiszitek, hogy nem előnyös számotokra, mivel még nem tudjátok elengedni az emberi mivoltot. Úgy véled, hogy igazságtalanul kezelnek téged. Úgy véled, hogy neki nem ezen a módon kellene kezelnie téged, hogy jobban kellene kezelnie téged. De csak egy gyakorló szemszögéből nézve: Ha mindannyian olyan kedvesek hozzád, hogyan tudod te akkor művelni magad? Hogyan lehet felfedni a ragaszkodásaidat? Hogyan emelkedhetsz meg? Hogyan fizetheted vissza a karmádat? Nem erről a problémáról van szó? Ezért nem kellene hagynod semmi ellenszenvet feljönni, amikor ilyen kihívásokkal találkozol. Neked feltétlenül a helyes módon kellene eljárnod velük, mert te művelő vagy. Én azonban más vagyok, mint te; ha valaki engem vagy a *Dáfát* ezen a módon kezel, akkor az a gonosz, aki a *Fá*-helyreigazítást szabotálja.

Tanítvány: *1997 júniusában a férjemnek egy vizsgán kellett átjutnia, és karmát eltávolítania; úgy nézett ki, mintha agyvérzés lenne. Újra és újra megnézte a *Fá*-magyarázat videokazettáit. Huszonegy nap múlva újra fel tudott kelni az ágyból, és tovább hallgatta a *Fát*. 1998 elején le tudta győzni a testi nehézségeit, és a gyakorlólétre tudott menni, hogy ott vegyen részt a *Fá*-tanuláson és a gyakorlatokon.*

Mester: Korábban a *Fá*-tanulásnál nem haladt olyan állhatatosan előre, ezért történhetett meg ilyesmi. De mivel műveli magát, nekem művelőként kell kezelnem őt. Még ha nem is volt elég szorgalmas, a mestereként úgy kezeltem őt, mint egy művelőt. Végül is ő tanulja és műveli magát. Egy agyvérzés következményei normális módon nagyon rosszak; sok ember bénul le félig. De az ő tünetei meglehetősen enyhék voltak. Ha elérte volna, hogy őszinte gondolatokkal gondolkodjon el saját magáról, ahelyett, hogy olyan valakinek tekintse magát, akinek egészségügyi problémája van, akkor nézetem szerint az nem jutott volna olyan messzire. Ha ezt megtehetné volna, akkor még jobb lett volna a helyzete. Másrészt éppenséggel lehetséges, hogy neki ezen a területen egy csomó karmája volt, és ezen a módon kellett eltávolítani. Ezenkívül azért történnek ilyen dolgok, hogy lássák, vajon ebben a helyzetben még állhatatos tudsz-e maradni. Tehát így is lehetett volna. Különböző helyzetek különböző művelési állapotokat okoznak, és mindegyik ember más. De a legnagyobb gondom az, hogy egyvalaki művelőként tud-e viselkedni. Egy ilyen helyzet alapján látható, hogy még mindig léteznek olyan ragaszkodások, amelyeket el kellene távolítania, és vajon még mindig tanulja-e és műveli-e magát.

Létezik még egy másik szempont: Ha a családtagjai is tanítványok, és sok figyelmet szentelnek erre a dologra, ez szintúgy ragaszkodás, és ez is hosszan el fogja húzni a dolgot. Mert a művelésnél a ti beteljesüléseteket tartja szem előtt az ember, és felelős a megemelkedésetekért. Tehát

nemcsak vele szemben kell viselnem a felelősséget és eltávolítanom a karmáját, nekem a ti ragaszkodásaitokat is el kell távolítanom. Neked igazi művelőnek kell lenned, valóban szorgalmasnak lenned, és mindent el kell tudnod engedni. Akkor meg fogod látni, hogy mi történik. Ha túlzottan ragaszkodsz hozzá, és nem tudod elengedni, az egy nagy ragaszkodáshoz vezet, és ez ugyancsak kihat más emberekre. Erre ügyelnetek kell. Természetesen az is lehet, hogy nincs minden úgy, ahogyan mondtam. Egy másik állapotról is lehetne szó. Ez azt jelenti, hogy neked nem kellene ragaszkodnod ahhoz, amit mondtam. Amiket elmagyarázok, azok *Fá*-alapelvek.

Tanítvány: *Hogyan felelhetek meg a művelésnél a különböző követelményeknek, amelyeket a Dáfá állít fel velem szemben különböző szinteken?*

Mester: Sok tanulónak van meg ez a gondolata. Nagyon nehéz teljesen megfelelni azoknak a követelményeknek, amelyeket egy bizonyos állapottal szemben állítanak fel, vagy azon szint mércéinek. És ez azon múlik, hogy meghagyom neked az emberi részedet, avégett hogy továbbra is művelhesd magad a hétköznapi emberek között. Mi a legrosszabb érzületekkel kezdjük, és egyiket a másik után távolítjuk el. Bizonyos dolgokat lépésenként, rétegről rétegre távolítunk el. Miután eltávolítottunk egy réteget, jön soron a következő; egyre tovább és tovább így, amíg elérjük a felszíni réteget. Ha mindent eltávolítottunk, akkor elérted a beteljesülést. Amde mielőtt mindent eltávolítottunk, még mindig emberi viselkedési módokkal és emberi állapotokkal rendelkezel. Ez az egyetlen és legjobb módszer, amit adhatok nektek, avégett hogy a hétköznapi emberek között élhessetek, és közöttük művelhessétek magatokat. Ez azt jelenti, hogy mostantól fogva lazán járhattok el saját magatokkal, mivel még a hétköznapi emberek dolgaival rendelkeztek? Nem! Amit elmagyaráztam nektek, az egy alapelv; mindazonáltal szorgalmasan kellene előrehaladnotok, és szigorú követelményeket kellene felállítanotok magatokkal szemben – ez csupán művelés. Ha hanyagok lesztek, az nem számít művelésnek. Legalábbis akkor nem haladtok szorgalmasan előre. Ez tehát így viszonyul hozzá. Avégett hogy a hétköznapi emberek mindegyik rétegét el lehessen távolítani, saját magatoknak kell művelnetek magatokat, és saját magatoknak kell erőfeszítéseket tennetek.

Tanítvány: *Hogyan érhetjük el a Fá-terjesztésnél, hogy ne keverjünk emberi dolgokat a Dáfába?*

Mester: Ameddig neked emberi ragaszkodásaid vannak, ezek megmutatkozhatnak. A döntő az, hogyan szabadultok meg ti egy ragaszkodástól vagy egy emberi érzülettől, miután felismertétek azt. Ez a legeslegfontosabb. Ha problémákat fedeztek fel, és meg tudjátok oldani őket, akkor az, amit csináltok, a legjobb és a legszentségesebb.

Tanítvány: *Melyik szinthez tartoznak azok az élőlények, amelyek a világegyetemben való keletkezésük után nem fognak leesni? Melyik mennyországhoz tartoznak?*

Mester: A világegyetem mérhetetlenül nagy, és a *Fá* mindent magában foglal; a *Fá* teremtett meg minden világot. Ráadásul számosabbak, mint azok a porszemek és homokszemek, amelyeket láttok, ráadásul még mérhetetlenebbek és áttekinthetlenebbek, mint ezek. Még egy homokszemben is számtalan van belőlük. A mennyei rendszerek mindegyik rétege teremthet élőlényeket; mert az élet teremtése nem függ a szinttől vagy a mennyországtól. Amit az élőlények leeséséről mondtam, csak egy ritka esetre vonatkozik, amelyik kevesebbszer fordul elő, mint egy a százmilliárdhoz, és még valamit hozzá, ez egy mérhetetlenül hosszú időközön keresztül történik. A mennyben levő élőlények száma mérhetetlen; milyen kevés ember létezik ezzel szemben a Földön! Ez nem olyasmi, amit emberi gondolatokkal el lehet képzelni.

Tanítvány: *Ha léteznek buddhák, léteznek démonok is; csak ha léteznek démonok, akkor művelheti magát buddhává az ember. Azokat az embereket, akikben démonok öltenek testet, akkor is megsemmisítik, ha semmi gonoszat sem tettek?*

Mester: Ebben a világegyetemben léteznek a démonok királyai és a *Fá* királyai. A *Fá*-királyok a tathágaták. Bizonyos szinteken együtt léteznek a kölcsönös hatás és ellenhatás²⁵ alapelve szerint. De most megint nem is létezik olyan sok démon. Ellenben mindenütt léteznek őszinte istenségek. És ez azért van így, mivel a negatív nem tudja legyőzni a pozitívát; de mindkettő létezik. Tehát a démonok is a világegyetem teremtményei, és démonok nélkül valóban nem tudátok művelni magatokat. Tudjátok, hogy a hétköznapi emberek a démontermészetükkel egy csomó bosszúságot okozhatnak nektek a művelésnél, és ti így javultok állandóan és haladtok előre folyamatosan. De a

még magasabb szinteken az emberek már nem okozhatnak nektek nehézségeket. Mert mihelyt az emberek látnak benneteket, a kicsi, jelentéktelen emberi dolgaik már nem hatásosak, mivel ezek nagyon gyengék, és ti már egy bizonyos szintre műveltétek magatokat. Azok, akik akkor még zavarnak benneteket, ugyan továbbra is embereknek tűnnek, de valójában démonok irányítják őket. Léteznek különböző szinteken levő démonok, akik embereket irányítanak, hogy akadályokat hozzanak létre a művelésük számára, és visszatartsanak benneteket a műveléstől. De éppen azok az akadályok, amelyeknek vissza kellene tartaniuk benneteket a műveléstől, kínálják nektek a legjobb lehetőséget arra, hogy megszüntessétek a karmát, és megemelkedjete. Így tekintendő ez a dolog.

Ami a világegyetemben való reinkarnációjukat illeti, és hogy ők még mindig minden lehetséges gonosz dolgot elkövetnek – tudjátok, a tantrizmusban, tehát lámaizmusban való művelésnél léteznek olyanok, akik a démoniságba művelik magukat. Miért kell még művelnie magát az embernek azért, hogy démonná váljon? Azért hogy démonkirállyá művelje magát az ember, a művelésen keresztül szintén el kell távolítania a hétköznapi emberek minden érzelmét és vágyát, mindenféle ragaszkodásokat és az emberi mivolthoz való ragaszkodást. Csupán akkor érheti el azt a szintet. Miért válnak akkor démonokká? Nem művelnek könnyörületességet; ezért válnak a démonok királyaivá. Ők is elérték ezt a mércét és ezt a szintet, de ők démonkirályok. Ha a hétköznapi emberek között valaki vég nélkül rosszat tesz, akkor nem játszik szerepet, hogy eredetileg istenség vagy démon volt – mindannyian a megsemmisítés előtt állnak. Tehát ez az oka ennek. Ha egy démon emberként ölt testet, és nem okoz kárt az emberiségnek, akkor nem szabad megsemmisíteni. Ha sikerül megkapnia a *Fát*, szintűgy művelheti magát, és még a beteljesülést is elérheti.

Tanítvány: „*A művelési energia felnyitása után az ember már nem művelheti magát tovább.*”
Ez azt jelenti, hogy nem kell többé végezni a gyakorlatokat, és nem szükséges többé emelni a xinxinget?

Mester: Ez azért van így, mivel te már felismerted és igazoltad a megvilágosodási helyzetedet. Mihelyt elérted a megvilágosodást, már nincsenek emberi gondolataid. Ehelyett egy teljesen más gondolkodásmódod és egy más létállapotod lesz. Mindent láthatsz a szinted alatt; mindezeket a szinteket láthatod. Ez teljesen más, mint azt te most emberként elképzeled. Mihelyt felismerted és igazoltad a megvilágosodási helyzetedet, a művelésed befejeződött. Egy élőlény nem tartózkodik állandóan egy művelési állapotban. A művelés egy olyan folyamat, amelynél egy élőlény innen az emberek közül tér vissza az eredeti helyzetébe; ez nem egy örökös folyamat, amelyen az élőlények keresztülmennek.

Tanítvány: *Ha alacsony szinten értem el a művelési energia felszabadítását²⁶, hogyan tudom megtartani ezt a szintet, és még ugyanebben az életben magasabb szintekre művelnem magam?*

Mester: Miért jussz hát el alacsony szinten a művelési energia felszabadításához? Hiszen a három világgörön belül egyáltalán nem létezik megvilágosodási helyzet. Mindazonáltal szeretném, hogy ti valóban beteljesüljete. És ámbár közületek sokan elérték a megvilágosodás állapotát, egyikőtöket sem nyitottam fel, mivel erre egységes elrendezést láttam előre. A ti művelésetek nagyjában és egészében véve szisztematikusan van elrendezve a szerint a képességetek szerint, hogy elviseljete valamit, és aszerint, amit magatokkal hoztok. Ez nagyon pontos, és nem fogható fel emberi gondolatokkal. Ha te egy darab acél vagy, semmi esetre sem hagylak téged egy darab vassá válni.

Tanítvány: *A chan buddhizmus hatodik pátriárkájá²⁷ egy bódhiszattva? A közte és Shenxiu közötti vita²⁸ ragaszkodás volt?*

Mester: Ő a kezdeti megvilágosodási helyzet arhátja. De ennek semmi köze a művelésünkhöz. Amit én tanítok neked, az a nagy *Fá*, a nagy *Dao*; te viszont feltétlenül azoknak a kis utaknak a dolgairól akarsz kérdezni. Mivel Bódhidharma saját maga nem volt buddha, hanem a helyes megvilágosodási helyzet arhátja, a tanítványai is természetesen legfeljebb arhátok lehettek. Ha ő nem egy buddha, akkor azok az alapelvek, amelyeket kimondott, lehetnek-e Buddha-alapelvek? Természetesen nem lehetnek. Valójában az úgy volt – akár Bódhidharmáról van most szó, akár az őt követő öt pátriárkáról –, hogy buddhák törődtek velük. Máskülönben még csak arhátta sem tudták volna művelni magukat. Bódhidharma szavai nem Buddha-*Fá*; azok csak az arhát megvilágosodási helyzetének az alapelvei, amelyeket saját maga ismert fel az ő szintjén.

Ami most a *Shenxiu*val való vitát illeti, úgy ez az emberi ragaszkodások egyik megjelenése a művelés közben. Úgy gondolom, akár fokozatos, akár hirtelen megvilágosodás – mindkét művelési módszer lehetséges. Úgy gondolom, ez egyszerűen a lelkiállapotukon múlt. Világosan kifejezve, ez hát nem egyszerűen csak az a kérdés, hogy te egyszerre értesz-e meg mindent, vagy csupán fokozatosan? Tehát ami a hirtelen vagy fokozatos beteljesülést illeti – ameddig a beteljesüléshez művelheted magad, ameddig egy őszinte *Fát* művelsz, akkor az mindegy, hogyan műveled magad. Ez nem egy és ugyanaz az alapelv? Ez csak a művelési módszerről való vita volt. Úgy van, mint ahogyan az emberek a vallást védik – emberi szempontból ez helyes, de az istenségek és a buddhák szemében ez mind ragaszkodás. A valláshoz való ragaszkodás önmagában már eljuttathat téged a beteljesüléshez? A ragaszkodásaid melyikét tudod ezáltal eltávolítani? Egyetlenegyét sem. Ellenkezőleg, még egy további ragaszkodás jön hozzá, és pedig az a ragaszkodás, hogy magához a dologhoz ragaszkodsz. Ezért mondta Sákjamuni buddha, hogy minden út, amelyik szándékot tartalmaz, olyan illuzórikus, mint a szappanbuborékok, pontosan azért, mivel szándéka van. Az, hogy te egy vallást nagyra tartasz, nem jelenti azt, hogy nagyra tartottál egy buddhát. Ez egyáltalán nincs így. Az emberek ezt az emberi gondolataikkal gondolták ki.

Tanítvány: *Léteznek köztünk olyanok, akik eljutottak a félmegvilágosodáshoz?*

Mester: Igen, léteznek olyan emberek, akik a fokozatos megvilágosodás állapotában találhatóak, és ez tényleg a félmegvilágosodáshoz tartozik. Csak a mindenkori fok különböző. Sokan léteznek, akik ebben az állapotban találhatóak.

Tanítvány: *Olyan valaki vagyok, aki csak nagyon keveset tud a Fálun Dáfáról. Az ragaszkodás, ha a művelésnél megvan az a kívánságom, hogy a jövőben buddhává váljak?*

Mester: Természetesen ez ragaszkodás. Egy diák feladata az, hogy tanuljon. Ameddig jól tanulsz, addig természetesen jó teljesítményt is fogsz nyújtani, és fel fognak venni az egyetemre. Ha jól végzed a munkádat, természetesen sikeres leszel. Az a kívánságod, hogy műveld magad, önmagában nem hibás. Az a kívánság, hogy buddhává váljon, azt jelenti, hogy visszatérjen az eredeti, igaz énjéhez, ami egy élőlény számára a végső cél a világegyetemben. Hogyan lehetne ez hibás? Ez pontosan úgy van, mint az olyan embereknél, akik haza akarnak menni – hogyan lehetne ez hibás? Nem, ez nem hibás. De ha a fejedben állandóan arra gondolsz: „Én buddhává akarom művelni magam; mikor fogom elérni, hogy buddha legyek? Én pontosan buddha akarok lenni”, az ragaszkodás, hogy ilyen erős gondolatokkal rendelkezel.

Ma a buddhizmusban az emberek már sok dolgról nem tudnak. Az öreg buddhista szerzetesek már meghaltak, és az új szerzetesek hosszú időre visszatértek a világi életbe a kulturális forradalom közben. A kulturális forradalom után újra visszatértek, és szerzetesek és apátok lettek. Így nagy tudáshiány jött létre, és ők már semmit sem tudnak a korábbi időkből való igazi művelésről. És különösen azóta, hogy a buddhizmus több *Fá*-katasztrófán ment keresztül, a legeredetibb dolgok teljesen elvesztek, vagy már nem értik őket. Tulajdonképpen már nemzedékek óta mondják, hogy a *chan* buddhizmus bemászott a bivalyütülökbe. Bódhidharma maga is elismerte, hogy csak hat nemzedéken át lehet továbbadni, és azután már nem létezik *Fá*. Tehát nem lehetett többé továbbadni a *Fáját*, és az emberek között sem lehetett többé hatása. De a mai emberek még mindig görcsösen ragaszkodnak hozzá, és nem engedik el. Majdnem ezer év telt el azóta, hogy a hatodik pátriárka, Huineng a nirvánába ment, és azután nem ismerték el többé, még ha tovább is adták. Időközben hatvan nemzedék múlt el, és az emberek még mindig nem engedik el. Amit Bódhidharma tanított, az az Arhát *Fája* volt. Az Arhát-*Fá* áll a legközelebb a három világgörhöz, és ezért a legalacsonyabb. A legalacsonyabb *Fá*-alapelvek vannak a legközelebb az emberek filozófiai elméleteihez, és így az emberek könnyen elfogadhatják őket. Ezért sokan úgy gondolják, hogy a filozófia legmagasabb alapelveit fogták volna fel, és a hétköznapi emberek alapelveiként értik meg ezeket. Ilyen a jelenlegi helyzet.

Tanítvány: *Miért tudatják minden élőlényel a világegyetem alapvető Dáfáját?*

Mester: Mivel ők a beteljesülésük után mindannyian istenségek lesznek. Mindazokat, akik nem juthatnak el a beteljesüléshez, a történelem újólá elhelyezi, megújítja vagy kiselejtezi az új történelem kezdete előtt. Én mondom nektek, ámbár én olyan sok égi titkot mondtam el, és egy ilyen hatalmas *Fát* magyaráztam el nektek, mégis csak az emberi nyelvvel és összefoglalva magyaráztam el; ámde az igaz *Fá*-alapelvek lényegét még mindig nem ismeritek. Az a részletek, amelyik megértette

és tudomása van róla, a készre művelt rész. Mégis az is csak a *Fá*-alapelveknek az a része, amelyet a mindenkori szinteteken ismernetek kellene; az tehát nincs úgy, hogy mindent kinyilvánítanak nektek a mindenkori szinten. Ez azon múlik, hogy az embereknek ebben a világban nem engedik meg, hogy tudjanak az igazi megjelenésekről. A világegyetemben történetében ez mindig is így volt. Tehát ezért csak azt tudhatják, amit tudniuk kellene.

Tanítvány: *Ha egy élőlény leesik, ez azon múlik, hogy nem teljesítette ennek a szintnek a mércéit a művelésében?*

Mester: Nem, az nincs úgy. Ha te nem tudod ahhoz a megvilágosodási helyzethez művelni magad, akkor nem is juthatsz oda. Egy élőlény, aki közvetlenül azon a szinten jött létre, mármost pontosan megfelel azon szint mércéinek. Ha nála olyan gondolatok jönnek fel, amelyeknek az ő szintjén nem kellene feljönniük, vagy olyasmit csinál, amit az ő szintjén nem szabad csinálnia, emiatt leeshet. De az nem is olyan egyszerű. Az emberi gondolatok nagyon aktívak, és minden lehetséges ötletet létrehozhatnak. Ez azon múlik, hogy azok a zavaros nézetek, amelyek a születés után jöttek létre, és a karma minden fajtája kifejti a hatását. Ha nincs ilyesmi ott, észre fogod venni, hogy az ember gondolatai tiszták. Ha valaki eléri egy buddha szintjét, nem léteznek többé ilyen primitív dolgok – minden nemes. Mindent tud, még a marhák és a lovak gondolatait is ismeri. De ezek a dolgok nem fogják megérinteni, és még csak gondolni sem akar rájuk. Mindent tudni fog anélkül, hogy csak egy gondolatot is elő kellene teremtenie.

Tanítvány: *Hogyan tudhatom, hogy leragadtam egy bizonyos szinten, és ha igen, hogyan tudom ezt áttörni?*

Mester: A tulajdonképpeni ok arra, hogy a művelésed lassúbbá vált, abban rejlik, hogy a *Fá*-tanulásnál nem teszel olyan sok erőfeszítést, és nem állítasz fel szigorú követelményeket magaddal szemben. Normális módon ez az oka ennek. Nem szabad lazítanod a művelésnél. Jegyezd meg ezt magadnak! Neked a végéig kell művelned magad! Egy ilyen nagy *Fá*val teszik lehetővé az embereknek a művelést; ez viszont semmiképpen sem fog nagyon sokáig elhúzódni. Ezért kell szorgalmasan haladnod előre.

Tanítvány: *Ha a Fálun Gong magasabb, mint a Buddha-Fá, miért nevezik akkor Fálun Buddha-Fának?*

Mester: Tudom, mi a baj veled; tulajdonképpen te nem értetted meg. Ezt már nagyon világosan elmagyaráztam. „Magasabb, mint a Buddha-Fá”, mi hát a Buddha-Fá? A Sákjamuni buddha által elmagyarázott Dharma Buddha-Fá. Sákjamuni buddha azt mondta, hogy őelőtte még hat ősbuddha létezett. Most a hat ősbuddha *Fája* Buddha-Fá vagy sem? A jövőbeli buddhának, Maitréja buddhának a *Fája* Buddha-Fá vagy sem? És azoknak a tathágitáknak a *Fája*, akikből olyan sok létezik, mint homokszem a Gangeszben, Buddha-Fá vagy sem? Mi hát egyáltalán a Buddha-Fá? Képviseleti-e Sákjamuni buddha az összes tathágitát? Nem. Képviseleti-e Sákjamuni buddha az egész Buddha-Fát? Nem. Tulajdonképpen az, aki ezt a cédulát írta, nem értette meg.

Miért nevezik most *Fálun Buddha-Fának*, illetve *Fálun Dáfának* is? A *Fálun Buddha-Fá* könnyen megkülönböztethető a mai buddhizmustól; csak egy megnevezés a megkülönböztetéshez. Tulajdonképpen ezek mind a hétköznapi emberek közötti nevek – bezárólag a *Fálun Dáfával* –; ezek mind olyan nevek, amelyeket a hétköznapi emberek társadalmában neveznek meg az embereknek. Valójában a *Fálun Buddha-Fá* a világegyetem alapja. Ez az az alap, amely megteremtette a világegyetem minden élőlényét, valamint minden dolgot és minden anyagot.

Tanítvány: *Nagyon sok művelési iskolája létezik a Buddha-Fának. Különböző emberek számára különböző művelési iskolák léteznek?*

Mester: Ilyesmi nem létezik. Úgy véled, hogy különböző emberek számára nekik különböző iskolákat kell létrehozniuk? Ilyen kevés méltósága van a Buddha-Fának? A Buddha-Fát nem az emberek számára teremtették meg; nem is arra van ott, hogy embereket váltson meg. A buddhák csak azért mentenek meg embereket, mivel irgalmasak. Sákjamuni buddha azt mondta, hogy olyan sok tathágitata-buddha létezik, mint homokszem a Gangeszben, ámde csak Sákjamuni buddha jött. Úgy véled, hogy a buddhák rosszul érzik magukat, ha nem váltanak meg téged, vagy függők tőle? A buddhák nem az emberek miatt jöttek létre. Ez nincs így.

Tanítvány: A Fálun Gong egyetlenegy könyve lehetővé teszi az összes művelőnek, hogy elérje a beteljesülést?

Mester: Én tudom, hogy mi miatt jöttél, de ennek ellenére elmagyarázom neked. Amikor Sákjamuni buddha ebben a világban terjesztette a Dharmát, még nem léteztek szentírások. Később, miután Sákjamuni buddha már nem volt ebben a világban, az emberek visszaemlékeztek a szavaira, és szútrákként írták fel ezeket. Mindazonáltal ezek már nem rendelkeztek az akkori idő, hely és körülmények sajátosságaival; az eltérések már nagyon nagyok voltak. Még ha ez így is volt, sok ember tudta sikeresen művelni magát ezekkel a szútrákkal. Nem tudod ezt elismerni? Csak ezek a szútrák léteztek. – Te, hogyan akarod hát te művelni magad?

Tanítvány: A Fálun Dáfá a világegyetem Nagy Törvénye. De a Dáfá miért szintén egyike a 84.000 iskolának?

Mester: Ez az, amit az emberek megérthetnek. Ha magasabban magyaráznák el nekik, már nem érthetnék meg. Elgondolkodtatok-e egyszer azon, hogy az egész világegyetemben levő összes Buddha-Fával nem csak 84.000 iskola létezhet? A tathágata-buddhák olyan számosak, mint a homokszemek a Gangeszben, és mindegyik tathágata-buddhának megvannak a Fá-alapelvei, amelyeket saját maga ismert fel és tanúsított. Mégis mind ugyanahhoz a szinthez tartozik. 84.000 – ez a szám felölelheti mindet? 840 millió sem ölelheti fel; nagyon sok létezik! Nagyon sok művelési iskola létezik. Akkor mindezek az iskolák nem olyan különböző művelési iskolák, amelyeket a mi Dáfánk – a világegyetem Nagy Törvénye – teremtett meg a mindenkori szinteken levő élőlények számára? Ezek talán nem a Fá egy része, amit a különböző szinteken levő élőlények a Dáfából ismertek fel és tanúsítottak? Akkor az a rész, amit én ma magyarázok el az embereknek, és amit az ő szintjükön megérthetnek, nem tartozik szintén hozzájuk? Ez nincs így? Ahhoz, hogy elmagyarázzak valamit az embereknek, csak azokat a módszereket és fogalmakat használhatom, amelyeket az emberek megérthetnek. Valójában ezt sem 84.000 iskola, sem nyolc milliárd, sem nyolcvan milliárd, sem nyolc billió nem ölelheti fel. Nagyon sok van, és ezt mindannyian a Dáfából ismerték fel és tanúsították. A mi Dáfánkban is létezik valami a legalacsonyabb szinten, amit a hétköznapi embereknek mutatnak meg. Akkor nem tartalmazza mindet? Én csak azért használom a 84.000 iskola fogalmát – amit Sákjamuni buddha hagyott hátra az embereknek, és amit a világon élő emberek valószínűleg ismernek –, hogy egy olyan alapvető közvetítsek, amit az emberek megérthetnek, és felébrezzem az emberek őszinte gondolatait.

Tanítvány: A mostani Fá-helyreigazítás után ismét léteznek majd eltérülések a világegyetemben?

Mester: Ezek nem olyan dolgok, amelyekről kérdezned kellene, vagy amelyeket te emberi gondolkodással képzelhetsz el magadnak. Csak azt mondhatom neked, hogy a Dáfá ez alkalommal birtokolja azt a képességet, hogy mindent harmonizáljon és rendbe hozzon. Ezért ez egy elévülhetetlen Fá. (taps)

Tanítvány: Gyakran üres a fejem, és nem tudom, miről beszélnek mások. Mi ez tulajdonképpen?

Mester: Ez valóban jó állapot. A gondolataink néha, amikor hétköznapi emberek között vagyunk, valóban nagyon számítóak. Mihelyt a többiek csak egy picikét rosszat beszélnek rólad, vagy a szavaik csak egy picikét is nem felelnek meg az ízlésednek, azonnal teljesen éber vagy, és azon töprengsz, hogyan védheted meg magad, és indíthatsz ellentámadást. Ez egyáltalán nem felel meg egy művelő állapotának. Mit lehet tenni akkor ellene? A művelés folyamán helyre kell igazítani a gondolataidat. Ez alatt az idő alatt nem hagynak téged tovább használni ezeket a gondolatokat – arra, hogy megvédj magad és megsebez másokat. Ezért észre fogod venni, hogy ezek a gondolatok már nincsenek ott, mihelyt használni akarod ezeket; a fejed üres. Ez gyakran van így, és előnyös a művelők számára. Arra szolgál, hogy megerősítse az őszinte gondolataidat, avégett hogy jól tudj uralkodni magadon. Ez jó dolog a művelésnél.

Tanítvány: A világegyetemben több alkalommal mentek végbe megsemmisítések. Hogyan nézett hát ki ez a magas élőlények és minden más lény teljes megsemmisítésénél?

Mester: A világegyetem milyen felfogásáról beszélsz hát? A gondolkodásod nem foghatja fel, milyen nagy tulajdonképpen a világegyetem; ezért azt sem tudod, milyen nagy az a világegyetem,

amiről beszélsz. Ez azt jelenti, mindegy, hogy mennyire is tudod kiszélesíteni a gondolkodási területedet, mindegy, hogy milyen nagynak is tudod ezt elképzelni magadnak – még mindig rendkívül kicsi marad, rendkívül parányi. De bármilyen nagy is lehet, ha ilyesmi történik egy bizonyos területen a világegyetemben, minden élőlényt megsemmisítenek ezen a szinten, és semmi sem marad meg. Ennél azonban létezik egy különbség a rossz élőlényekhez képest, akiket egyenként semmisítenek meg. Azoknál az élőlényeknél, akiket egyenként semmisítenek meg, rétegről rétegre oltják ki az életüket, hogy kiegyenlítsék a karmájukat. Még ha meg is hálnak, fizetniük kell a karmájukért, és ki kell egyenlíteniük az adósságaikat. A világegyetemben történő robbanásnál azonban minden egy szempillantás alatt feloszlik, és semmi sem marad meg. Természetesen ez nagyon szörnyű; valóban szörnyű.

Tanítvány: *Hogyan biztosíthatom, hogy mindegyik gondolat, amellyel rendelkezem, a Fában gyökerezzen, és egyidejűleg egy középutat járjak, anélkül, hogy a végletekbe esnék?*

Mester: Én mondom neked, ezt nem így kellene megértened. Ameddig a művelésnél, vagy a mindennapi életben felmerülő problémáknál és nehézségeknél fel tudod ismerni a hiányosságaidat, akkor már a művelésnél vagy. Ismerd fel a saját hiányosságaidat, és aztán csináld jobban – ez művelés. Hogyan tudod most biztosítani, hogy az, amit mondasz, összhangban legyen a Fával, és hogyan tudod biztosítani, hogy a szavaid mindegyike és a cselekedeteid mindegyike megfeleljen a Fá mércéjének – ez egészen természetes módon valósul meg, miközben megemelkedsz. A *xinxinged* magassága természetesen a szavaidban és a tetteidben is megmutatkozik. De anélkül, hogy a Fátanulásra ügyelnél, ezt nem éred el, még ha szándékosan is törekszel arra.

Én mondom nektek, mindegy, hogy mit csináltok, mindegy, hogy mire gondoltok, vagy mit tesztek, ha konfliktusok merülnek fel, vagy ha problémákat láttatok magatoknál, akkor művelnetek kell magatokat és jobban csinálnotok. Ez az, amire felkérlek benneteket; és ez a legalapvetőbb művelési módszer a *Dáfá*-tanítványok számára. A munka nem művelés, mindazonáltal minden, amit a hétköznapi emberek között megmutatnak, egy művelő gondolkodásának a visszatükröződése – tehát egy művelő viselkedése a munkánál fog megmutatkozni. Más szóval, az életed nem művelés, de a művelési állapotod a szavaidban, a tetteidben és a mindennapi életedben tükröződik vissza. Ami a középutat illeti, úgy ezt – amikor a *Fá*-alapelveket magyaráztam el – különleges körülmények között kértem tőletek. Ha például mi azt mondjuk, hogy nem jó valamit megtenni, mivel árt a *Dáfának*, akkor némelyek azonnal a másik végletbe mennek. Ha aztán azt mondod nekik, hogy ez sem helyes, akkor megint a másik végletbe mennek. Erre a helyzetre való tekintettel magyaráztam ezt el.

Tanítvány: *Néha javaslatokat tettem az asszisztenseknek, de vonakodtak elfogadni ezeket, és minden lehetséges kifogást felhoztak.*

Mester: Erre talán két ok létezik: Az egyik az, hogy a véleményüket helyesnek tartják; a másik az, hogy makacsul ragaszkodnak valamihez, ami aztán akadályozza őket. De emiatt nem lehet azt mondani, hogy ők nem jók, mert nagyon valószínűen már sok ragaszkodást eltávolítottak. Mindazonáltal még mindig a művelésnél vannak, és még mindig a hétköznapi emberek érzületeivel rendelkeznek, amelyeket még nem távolítottak el. Ezért még a hétköznapi emberek ragaszkodásaival és nézeteivel rendelkeznek. Emiatt a hétköznapi emberek nézetei fognak megmutatkozni náluk, ha tesznek valamit, még ha a *Dáfá* dolgait is intézik; ez biztos. Ezért mondtam én, hogy a *Dáfá* számára végzett munka is művelés, és össze kell kötniük a *Dáfá* számára végzett munkájukat a műveléssel; mert még ők is művelik magukat. Másrészt neked sem kellene hagynod nézeteket létrejönni nálad. Bármit is csinál valaki, azt jól lehet megcsinálni, ameddig a *Dáfá* érdekében van. Még egy dolog, először meg kellene nézned, hogy neked saját magadnak vannak-e valamilyen ragaszkodásaid. Amikor a javaslataidat nem fogadták el, akkor először a mások problémáira gondoltál, vagy először saját magadnál néztél utána?

Tanítvány: *Mi tehát a három tan²⁹, amit a Hong Yinben³⁰ említ meg?*

Mester: Kínában általában a konfucianizmusra, a buddhizmusra és a taoizmusra vonatkozik. Ez főképpen a kínai környezetre vonatkozik.

Tanítvány: *Ha mindegyik tanítvány egy Fálunnal jut el a beteljesüléshez, hogyan értendő akkor az, hogy a buddhák és istenségek különböző világai az egész világegyetemben egy Fálunnal rendelkeznek?*

Mester: Ezt a kérdést már régen elmagyaráztam nektek; csak ez a tanuló még semmit sem olvasott vagy hallott róla. Nem sok ember fog a *Fá-lun* világba menni. Az a *Fá-lun*, amit nektek adtam, csak arra szolgál, hogy minden eredeti dolgotokat a világegyetem legjobbjához hasonlítottassa. A *Fá*-helyreigazítás után te visszatérsz oda, ahonnan jöttél, és újra azzá válsz, aki egykor voltál – legyen az buddha, *dao* vagy istenség. Azok száma, akik a *Fá-lun* világba mennek, meglehetősen csekély. Minden, amit csinállok, arra szolgál, hogy a kozmikus *Fá*-hoz hasonlítottassalak benneteket.

Tanítvány: *A vallások úgy vélik, hogy igazuk van, de nincsenek bizonyítékaik rá. A Fálun Gongnak sincsenek bizonyítékai, amelyek alátámasztják, hogy Önnek igaza van. Ön mégis azt kéri, hogy az Ön tanításában higgyen az ember és ne másban.*

Mester: Ez így nem igaz. Még ha nem is vagy a tanuló, semmi ellenvetésem sincs az ellen, hogy egy ilyen kérdést tegyél fel. Mert mindenkinek más gondolatai vannak, ha még nem ismeri a *Fát*. Egyébként nem azt mondom, hogy az embereknek hinniük kell bennem. Amiket én tanítok az embereknek, azok *Fá*-alapelvek és általános alapelvek. Ha te ma kimész az ajtón, azt csinálhatsz, amit akarsz; senki sem fog megakadályozni benne. Nincs úgy, hogy én feltétlenül rá akarok venni valakit, hogy tanulja. Én csak a valódi művelés körülményeit magyarázom el az embereknek. Ami azt illeti, hogy miben akarja valaki művelni magát, az az ő saját dolga. Csak attól tartok, hogy te még csak meg sem nézed magadnak ezeket a *Fá*-alapelveket, ámbár ilyen lehetőséggel ezer éven belül, tízezer éven belül sem fogsz újra találkozni. Korábban senki sem magyarázta ezt el; korábban nem volt szabad megosztani a mennyei titkokat az emberekkel. Ezért én csak a lehetőséget adom meg az embereknek, hogy megismerjék. Ám az, hogy mit akar művelni egyvalaki, az ő saját dolga. Ugyanakkor megmondtam az embereknek, hogy egy vallásban sem léteznek többé olyan istenségek, akik törődnek ezzel. Korábban a gyónásnál valaki valóban tudta érzékelni, hogy egy istenség meghallgatja; sőt léteztek némelyek, akik választ kaptak a fejükben. Most nem létezik többé ilyesmi. Ezért remélem, hogy a kérdést feltevő belenéz egyszer a könyvbe, és megpróbálja megérteni, hogy miről van szó. Mi, emberek mindannyian tudunk gondolkodni; ti mindannyian képzetek vagytok. Miután elolvastad a könyvet, tudni fogod, hogy igaz-e vagy hamis.

Tanítvány: *Segítenem kellene megtanítani a gyakorlatokat másoknak, vagy a saját Fá-tanulásomra és a gyakorlatok végzésére kellene összpontosítanom? Vagy mindkettőt kellene csinálnom?*

Mester: A te megemelkedésed és művelésed a legfontosabb. Ha van idő, természetesen segíthetsz másoknak is, hogy megkapják a *Fát* – ez egy nagyszerű dolog. Az emberek nem tudják, milyen szörnyű a jelenlegi helyzet, amelyet az emberiség elért. Úgy találom, hogy nem rossz dolog másokat tájékoztatni erről és segíteni nekik, hogy jó emberekké váljanak; még ha nem is művelik magukat, ezáltal nem fognak eljutni arra a pontra, ahol kiselejtezik őket. Természetesen az még jobb, ha művelni tudják magukat, mert ez az emberi lét tulajdonképpeni célja.

Tanítvány: *Az úgy van, hogy annál könnyebben törhető át ez a héj, minél egyszerűbbek és tisztábbak a gondolatok? És annál nehezebben törhető át az ember héja, minél messzebb távolodott el az ember a kozmikus tulajdonságoktól?*

Mester: Igen, így van ez. Észrevettem, hogy sok fehér nagyon tiszta, mindenekelőtt a félreeső vidéki területeken. Ők valóban tiszták és egyszerűek. Nem rendelkeznek sem ezekkel, sem azokkal a nézetekkel, és ha mégis, akkor csak nagyon kevésvel. Ezért szintén csak kevés akadályuk van, hogy megkapják a *Fát*. Így jön az, hogy sok fehérenél felnyílik az égi szem, mihelyt elkezd a művelést.

Tanítvány: *Néha valóban nem tudom, hogy mi értelme van még az embervilágban maradni?*

Mester: Meg kell becsülnöd a művelésedet ebben az embervilágban, és folyamatosan és szorgalmasan haladni előre a *Fá*-alapelvek megértésében. Az a körülmény, hogy a művelők számára semmi sem vonzó többé a hétköznapi emberek társadalmában, abban rejlik, hogy a művelők szintje magasabb, mint a hétköznapi embereké. Az ember nem akar többé itt maradni az embereknél, és érdektelennek találja – egy ilyen állapot fog felbukkanni. Ha viszont tudatosítod magadban, hogy ez az idő egy értékes lehetőség arra, hogy az ember művelje magát és újra felemelkedjen, és több jelentőséget tulajdonítasz a *Dáfá*-ban való művelésnek, nem lesz többé ez az érzésed.

Ennyit a kérdésekhez. Eredetileg a konferenciának másfél napot kellett volna tartania, ámde délután meghosszabbították, avégett hogy még megválaszolhassak néhány kérdést nektek. Úgy

találom, hogy a konferenciánk nagyjában és egészében véve nagyon sikeres volt. Ezen a konferencián keresztül különböző mértékben teljes bizonyossággal mindannyian megemelkedtek, és a konferencia után ezt ösztönzésként vehetitek arra, hogy még szorgalmasabbak legyetek, és még jobba váljatok. Ez a célja ennek a *Fá*-konferenciának. A konferenciánk tulajdonképpeni célja az, hogy mindenkinek segítsen megemelkedni. Máskülönben csak egy formalitás lenne; mindazonáltal semmi esetre sem fogjuk megengedni, hogy formalitásokba essünk. Egy formáság sem teheti lehetővé egy embernek, hogy művelje magát; egy formáság sem változtathatja meg az emberszívet.

A közös *Fá*-tanuláson keresztül ti mindannyian felismerhetitek a hiányosságaitokat, és láthatjátok, hogyan művelték magukat mások hozzátok képest. Remélem, hogy ezzel az ösztönzéssel szorgalmasabbak lesztek, és gyorsabban eléritek a beteljesülést.

Mivel minden kérdésnek, amit itt megválaszoltam, a különböző szinteken való műveléshez van köze, ezek meglehetősen magasak a hétköznapi emberek számára. Természetesen a ti megértésetek is korlátozott; némely dolgokat talán nem tudtok teljesen elfogadni. De bárhogyan is, ti eljöttetek erre a konferenciára, és ez nagyon valószínűen egy sorskapcsolatra vezethető vissza. Ti elolvashatjátok egyszer a könyvet. Ha anélkül olvassátok, hogy bármilyen nézetekhez ragaszkodnátok, talán sok-sok dolgot láthattok és érthettek meg. Miért műveli magát olyan sok ember? Egyedül már ezért kellene egy pillantást vetnetek rá és kiderítenetek, hogy miért van ez így. Az embereknek van értelmük, és tudnak gondolkodni; a mai emberek ráadásul igazán képzetek. Hogy jó-e vagy rossz, igaz-e vagy hamis, ennek saját magatok nézhetek utána, és elemezhetitek ki. Senki nem utasította vagy kényszerítette azokat a művelőket, akik itt ülnek, hogy tanulják. Mindannyian szabad akaratukból művelik magukat, és valóban művelhetik magukat a *Dáfá*-ban. Ezért kerülhetett sor ma a *Fá*-konferenciánkra. Úgy találom, hogy ez a konferencia teljes siker volt, és remélem, hogy a visszatérésetek után még szorgalmasabbak lesztek. Köszönöm mindnyájatoknak! (taps)

Szójegyzék

Amitábha	szanszkrit, egy buddha neve, a Szukhávati világ kormányzója
Arhát	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
Benti	szó szerint: „tulajdonképpeni test”; egy összefoglaló kifejezés az alacsony szinteken történő művelésnél, a különböző dimenziókban levő testekre vonatkozik, bezárólag a hús-vér testtel
Bódhidharma	a <i>chan</i> iskola alapítója (? – 528/536); Indiából jött Kínába a Déli és Északi dinasztiák idején (Kr. u. 420–589)
Bódhiszattva	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
Buddha-Fá	szó szerint: „Fofá” (Buddha Törvénye), a világegyetem legfőbb igazsága
Dáfá	nagy <i>Fá</i> , a nagy kozmikus Törvény
Dao	– Út – taoizmus – a legfőbb igazság, amelyről a taoista rendszerben beszélnek – <i>dao</i> , egy ember, aki a taoista rendszerben elérte a <i>Daót</i>
Fá	Törvény, a kozmikus Törvény; a buddhizmusban úgy hívják „Dharma”
Fálun	a <i>Fá</i> kereke, egy intelligens lény, a <i>Fálun Dáfá</i> jelképe
Futi	más dimenziókban levő állatok vagy más élőlények, amelyek az emberi testre tapadnak
Huineng	a <i>chan</i> iskola hatodik pátriárkája
Karma	szanszkrit, egyfajta fekete anyag egy másik dimenzióban
Nirvána	szanszkrit, a szerzetesek halála; a hús-vér testet levetik, és az őszellem a mennybe jut a művelési energiával
Qi	formátlan, alakatlan anyag
Qigong	egy modern kifejezés a hagyományos művelés számára
Reinkarnáció	az újraszületés, amiről a buddhista rendszerben beszélnek
Ren	Elnézés, Tűrés, Tolerancia, Türelem
Shan	Könyörületesség, Jóságosság
Shenxiu	<i>Huineng</i> nek, a <i>chan</i> iskola hatodik pátriárkájának egyik iskolatársa. <i>Shenxiu</i> a „fokozatos megvilágosodás” és <i>Huineng</i> a „hirtelen megvilágosodás” szónólója volt.
Tathágata	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
Tathágata-buddha	a tathágata szintjén levő buddha
Xinxing	„a szív természete”, „a szív minősége”
Zhen	Igazság, Őszinteség, az Igaz
Zhen, Shan, Ren	a világegyetem legfőbb tulajdonságai, szó szerint: „Őszinteség, Könyörületesség, Elnézés”
Zhongnanhai	Kína központi kormányának a székhelye Pekingben

A szövegben szereplő kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
benti	pentí	pênt'i
chan	csan	ch'an
Dafa	Tafa	Tafa
Dao	Tao	Tao
dao	tao	tao
Fa	Fa	Fa
Falun	Falun	Falun
Falun Dafa	Falun Tafa	Falun Tafa
Falun Gong	Falun Kung	Falun Kung
futi	futi	fut'i
Hong Yin	Hung Jin	Hung Yin
Huineng	Hujneng	Huinêng
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
Ming	Ming	Ming
qi	csi	ch'i
qigong	csikung	ch'ikung
Ren	Zsen	Jên
Shenxiu	Senhsziu	Shênhsiu
Tianjin	Tiencsin	T'ienchin
xinxing	hszinhszing	hsinhsing
Zhen, Shan, Ren	Csen, San, Zsen	Chên, Shan, Jên
Zhongnanhai	Csungnanhai	Chungnanhai
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun

A német fordítás elkészült:	2001. 04.	Utolsó – német – módosítás:	2022. 08.
A magyar fordítás elkészült:	2010. 08. 27.	Utolsó – magyar – módosítás:	2025. 02. 07.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Fa-Erklärung auf der Fa-Konferenz in Neuseeland

https://de.falundafa.org/buecher_online/other/Neuseeland_1999.html

[Fa-Erklärung auf der Fa-Konferenz in Neuseeland](https://de.falundafa.org/buecher_online/other/Neuseeland_1999.html)

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Falun Gong* és a *Zhuán Fálun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:

<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szövegűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá*, *Fá*, *Fálun*, *Fofá*, *Zhuán* szavak ékezettel vannak ellátva a helyes kiejtés érdekében.

-
- ¹ a művelési energia felszabadításához – a régebbi fordításokban: a művelési energia felnyitásához
- ² Mivel ez a világegyetem *Dáfája* – ez a mondat a kínai változatban szerepel, a német és angol változatban nem.
- ³ beszélő kórusok – az angol változat fordítása: szlogenek
- ⁴ egy jóságos szívből kifolyólag – az angol változat fordítása: jó szándékkal
- ⁵ kölcsönös hatás és ellenhatás – a szó szerinti fordítás: kölcsönös támogatás és gátlás
- ⁶ *Hong Yin* – egy versgyűjtemény: Itt olvasható: [Hong Yin](#) – PDF: [HONG YIN I](#)
- ⁷ „A Mesternek segíteni, a világon át vándorolni.” – idézet a *Hong Yin* című versgyűjtemény következő verséből: (17.) [Segíteni a Fát](#) (PDF 24. oldal) (a kínai változatban az idézet pontatlan)
- ⁸ „Velem együtt forgatni a *Fálunt*,” – idézet a *Hong Yin* című versgyűjtemény következő verséből: (17.) [Segíteni a Fát](#) (PDF 24. oldal) (a kínai változatban az idézet pontatlan)
- ⁹ „Ki mondja, a bölcsességük nagy volna; Kozmikus, ámde érzelmekben táncolva.” – idézet a *Hong Yin* című versgyűjtemény következő verséből: (67.) [Visszapillantani](#) (PDF 74. oldal)
- ¹⁰ Emlékszem, hogy megneveztem egy példát – itt olvasható: [Fá-magyarázat az első észak-amerikai Fá-konferencián \(1998-03-29_NEW-YORK_2024-11-04.pdf](#) 1. oldal)
- ¹¹ Ezek a normál *daók*, akikről beszéltem; ők nem tartoznak a nagy *daók*hoz. – az angol változat fordítása: [A vallás], amiről éppen beszéltem, az a közönséges *Dao* – nem a Nagy *Dao*.
- ¹² a mi területünk *Dáfá*-anyagait – az angol változat fordítása: a mi területünkön a *Dáfá*-anyagokat
- ¹³ Sydney-ben – a sidney-i *Fá*-magyarázat itt olvasható: [A Fá-magyarázat az ausztráliai Fá-konferencián](#) (PDF)
- ¹⁴ Új-Zélandon – erről a *Fá*-magyarázatról van szó: *Fá*-magyarázat az új-zélandi *Fá*-konferencián. (A Mester előadása a *Fá*-konferencia első napján, PDF: 1-6. oldal)
- ¹⁵ *Hong Yin* – egy versgyűjtemény: Itt olvasható: [Hong Yin](#) – PDF: [HONG YIN I](#)
- ¹⁶ megvilágosodási helyzet – a korábbi fordítás: gyümölcshelyzet; kínaiul: guōwèi
- ¹⁷ [A Fá stabilitása](#) – egy cikk (PDF 39.) az „[Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I](#)” című gyűjteményből, 1996. június 11. (PDF 44. oldal)
- ¹⁸ Erről már beszéltem veletek – erről a *Fá*-magyarázatról van szó: *Fá*-magyarázat az új-zélandi *Fá*-konferencián. (PDF: 5-6. oldal)
- ¹⁹ szövegekben – a kínai változat fordítása: kéziratokban
- ²⁰ [Tökéletes harmónia](#) – egy cikk (PDF 32.) az „[Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I](#)” című gyűjteményből, 1996. április 19. (PDF 36. oldal)
- ²¹ *Hong Yin* – egy versgyűjtemény: Itt olvasható: [Hong Yin](#) – PDF: [HONG YIN I](#)
- ²² „Óriási parányi a tíz égtáj, mennyboltozatot figyelni” – idézet a *Hong Yin* című versgyűjtemény következő verséből: (40.) [A jie után](#) (PDF 47. oldal)
- ²³ tevékeny – az angol változat fordítása: szándékkal; kínaiul: yǒu wéi – cselekvés
- ²⁴ tétlen – az angol változat fordítása: szándék nélkül; kínaiul: wúwéi – tétlenség
- ²⁵ kölcsönös hatás és ellenhatás – a szó szerinti fordítás: kölcsönös támogatás és gátlás
- ²⁶ a művelési energia felszabadítását – a korábbi fordítás: a művelési energia felnyitását; kínaiul: kāi gōng
- ²⁷ A *chan* buddhizmus hatodik pátriárkája – *Huineng*
- ²⁸ A közte és *Shenxiu* közötti vita – a szóban forgó vitát a Mester a *Zhuán Fálun* című könyvben említette meg: [Zhuán Fálun - 9. előadás - A megvilágosodás](#) (PDF 405. oldal)
- ²⁹ három tan – utalás a *Hong Yin* című versgyűjtemény következő versére: (10.) [Tétlen](#) (PDF 17. oldal), amelynek első sora így hangzik: „Művelés három tanban, tétlenről beszéltek,”
- ³⁰ *Hong Yin* – egy versgyűjtemény: Itt olvasható: [Hong Yin](#) – PDF: [HONG YIN I](#)